

3. februar 2021

Samlenotat vedrørende uformel videokonference for EU's økonomi- og finansministre den 16. februar 2021

1a) Økonomisk genopretning i EU: Den økonomiske situation
<i>KOM-dokument foreligger ikke</i>
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	2
1b) Økonomisk genopretning i EU: Implementering af genopretningsfaciliteten (RRF)
<i>KOM (2020) 408</i>
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	7
1c) Økonomisk genopretning i EU: Implementering af EU-instrument til understøttelse af nationale lønkompensationsordninger (SURE)
<i>KOM (2020) 139</i>
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	16
1d) Økonomisk genopretning i EU: Finansiering af genopretningsinstrumentet (NGEU)
<i>KOM (2020) 411</i>
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	20
2) Rådets henstilling om decharge til Kommissionens budgetimplementering i 2019
<i>KOM-dokument foreligger ikke</i>
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	24
3) Retningslinjer for EU's budget for 2022
<i>KOM-dokument foreligger ikke</i>
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	37
4) Internationale emner: Forberedelse af G20-møde for finansministre og centralbankchefer, 26.-27. februar 2021 og økonomiske udfordringer i udviklingslande
<i>KOM-dokument foreligger ikke</i>
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	40

Dagsordenspunkt 1a: Økonomisk genopretning i EU: Den økonomiske situation

1. Resume

På ECOFIN 16. februar 2021 ventes en drøftelse af den økonomiske situation, hvor Kommissionen forventes at præsentere sin økonomiske vinterprognose, der efter planen offentliggøres 11. februar 2021. COVID-19-krisen har ramt EU-landene hårdt økonomisk i 2020, men der er udsigter til gradvis økonomisk genopretning over de næste par år. Den økonomiske situation er dog fortsat exceptionel usikker. Yderligere vil der ift. de offentlige finanser være en udfordring med den offentlige gæld, der er blevet optaget som led i krisehåndteringen – det gælder især i lande med høj gæld inden krisen. Regeringen vil tage drøftelsen og Kommissionens prognose til efterretning.

2. Baggrund

ECOFIN ventes på mødet 16. februar 2021 at drøfte den økonomiske situation i lyset af COVID-19-krisen. Drøftelsen af den økonomiske situation ventes at tage udgangspunkt i Kommissionen kommende vinterprognose, der ventes offentliggjort 11. februar 2021. Vinterprognosen ventes at indeholde nye skøn for vækst og inflation i EU-landene, mens skønnene for de offentlige finanser først opdateres i forbindelse med forårsprognosen. Vinterprognosen opdaterer Kommissionens efterårsprognose af 5. november 2020 og tager højde for den økonomiske udvikling henover årsskiftet.

3. Formål og indhold

I efterårsprognosen 2020 skønnede Kommissionen et fald i realt BNP i EU og euroområdet på 7,4 hhv. 7,8 pct. i 2020 efterfulgt af en genopretning med vækst på 4,1 hhv. 4,2 pct. i 2021, jf. tabel 1. For Danmark skønnede Kommissionen et fald i BNP på 3,9 pct. i 2020 efterfulgt af en genopretning med vækst på 3,5 pct. i 2021. Finansministeriet skønner i Økonomisk Redegørelse fra december 2020 et fald i BNP på 3,8 pct. i 2020 og vækst på 2,8 pct. i 2021.

Tabel 1

Skøn for BNP-vækst i udvalgte økonomier i Kommissionens efterårsprognose 2020

Realvækst, pct.	2019	2020	2021	2022
EU	1,5	-7,4	4,1	3,0
Euroområdet	1,3	-7,8	4,2	3,0
Tyskland	0,6	-5,6	3,5	2,6
Frankrig	1,5	-9,4	5,8	3,1
Italien	0,3	-9,9	4,1	2,8
Spanien	2,0	-12,4	5,4	4,8
Nederlandene	1,7	-5,3	2,2	1,9
Danmark	2,8	-3,9	3,5	2,4
Sverige	1,3	-3,4	3,3	2,4
UK	1,3	-10,3	3,3	2,1
USA	2,3	-4,6	3,7	2,5
Verden	2,7	-4,3	4,6	3,6

Kilde: Kommissionens efterårsprognose 2020, 5. november 2020.

Kommissionen skønnede i efterårsprognosen en lav inflation i EU og euroområdet på 0,7 hhv. 0,3 pct. i 2020, efterfulgt af en stigning i priserne på 1,3 hhv. 1,1 pct. i 2021. De negative effekter fra COVID-19-krisen på de europæiske arbejdsmarkeder skønnedes at være relativt moderate i 2020 og 2021, hvilket i høj grad kan tilskrives implementeringen af midlertidige og målrettede hjælpepakker. Ledigheden i EU som helhed ventes således at stige fra 7,5 pct. i 2019 til 8,3 og 9,4 pct. i 2020 hhv. 2021.

Kommissionen bemærkede i efterårsprognosen, at finanspolitikken er blevet lempet markant i 2020 som følge af støttetiltag for at afbøde konsekvenserne af COVID-19-pandemien. Det har været med til at begrænse tilbageslaget og de negative konsekvenser heraf. Kommissionen har antaget, at støttetiltagene gradvist vil blive udfaset i 2021. Tilbageslaget og de finanspolitiske lempelser indebærer, at de offentlige finanser generelt svækkes kraftigt. Det offentlige underskud skønnes at stige fra 0,4 pct. af BNP i 2019 til 8,6 pct. af BNP i 2020 i EU som helhed, og at stige fra 0,6 pct. af BNP i 2019 til 8,8 pct. af BNP i 2020 i euroområdet, *jf. tabel 2*.

Tabel 2**Skøn for offentlige finanser for udvalgte økonomier i Kommissionens efterårsprognose 2020**

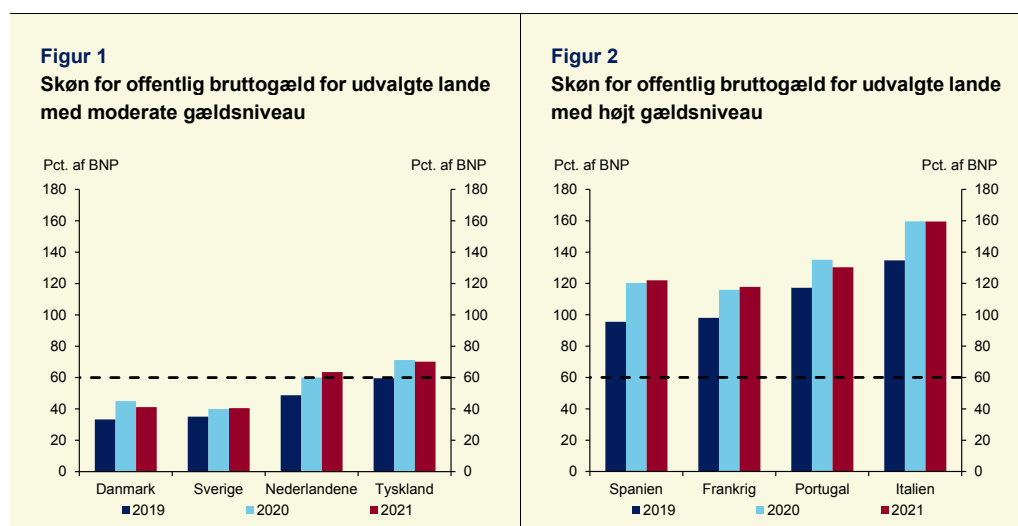
Pct. af BNP	Offentlig saldo				Strukturel saldo				Offentlig gæld			
	2019	2020	2021	2022	2019	2020	2021	2022	2019	2020	2021	2022
EU	-0,5	-8,4	-6,1	-4,5	-1,3	-4,8	-4,2	-3,5	79,2	93,9	94,6	94,9
Euroområdet	-0,6	-8,8	-6,4	-4,7	-1,3	-4,8	-4,3	-3,7	85,9	101,7	102,3	102,6
Tyskland	1,5	-6,0	-4,0	-2,5	0,9	-3,4	-2,7	-1,9	59,6	71,2	701,1	69,0
Frankrig	-3,0	-10,5	-8,3	-6,1	-3,3	-5,1	-5,7	-4,8	98,1	115,9	117,8	119,4
Italien	-1,6	-10,8	-7,8	-6,0	-1,9	-5,8	-5,0	-4,3	134,7	159,6	159,5	159,1
Spanien	-2,9	-12,2	-9,6	-8,6	-4,0	-6,0	-6,0	-7,2	95,5	120,3	122,0	123,9
Nederlandene	1,7	-7,2	-5,7	-3,8	0,3	-4,6	-3,9	-2,7	48,7	60,0	63,5	65,9
<i>Danmark</i>	3,8	-4,2	-2,5	-1,9	3,5	-0,4	-0,4	0,0	33,3	45,0	41,1	40,9
Sverige	0,5	-3,9	-2,5	-1,4	0,4	-1,4	-0,9	-0,2	35,1	39,9	40,5	40,3
UK	-2,3	-13,4	-9,0	-7,6	-3,5	-8,7	-5,9	-5,4	85,4	104,4	111,0	113,7
USA	-7,2	-15,3	-6,9	-4,7					108,7	127,9	128,7	128,7

Kilde: Kommissionens efterårsprognose 2020, 5. november 2020.

Underskuddene i både EU og euroområdet mindskes kun gradvist i 2021 og 2022 under antagelse af, at den økonomiske genopretning fortsætter samtidig med, at de finanspolitiske lempelser og støttetiltag gradvist udfases.

Som følge af faldene i BNP og de store underskud på de offentlige finanser skønnes den offentlige bruttogæld i EU at stige fra 79,2 pct. af BNP i 2019 til 93,9 pct. af BNP i 2020, mens gældskvoten i euroområdet skønnes at stige fra 85,9 pct. af BNP i 2019 til 101,7 pct. af BNP i 2020. Gældskvoterne skønnes at udvise moderate yderligere stigninger i 2021 og 2022, hvor de fortsat store underskud på de offentlige finanser ventes delvist opvejet af stigende vækstrater i BNP.

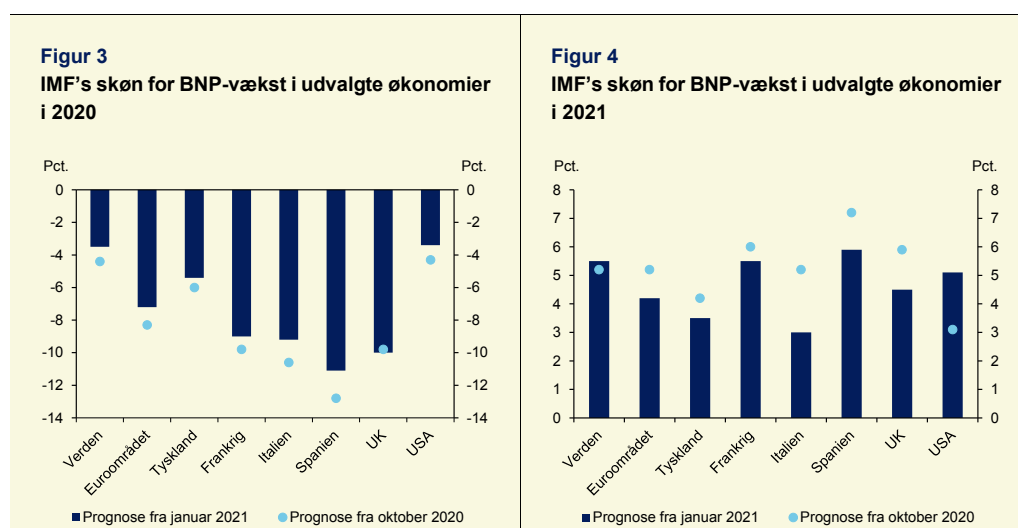
Der har været en tendens til, at de lande, der allerede inden krisen havde høj gæld og strukturelle underskud (særligt i Sydeuropa), også er de lande, der har oplevet den største gældsstigning under COVID-19-krisen, *jf. figur 1 og figur 2*. De meget høje gælds niveauer i nogle lande kan øge sårbarheden over for eventuelle rentestigninger og udsving i markedernes tillid.

Anm.: Den stiplede linje angiver Stabilitets- og Vækstpagtens 60 pct.-grænse for ØMU-gælden:

Kilde: Kommissionens efterårsprognose 2020, 5. november 2020.

Det er muligt, at Kommissionen vil justere sine vækstsøn for 2020-2022 i sin kommende vinterprognose, om end retning og omfang af ændringer er ukendt. Øvrige internationale institutioner har på det seneste også justeret deres prognoser. Senest har IMF i en prognoseopdatering af 26. januar 2021 opjusteret sit skøn for væksten i 2020 i euroområdet med 1,1 pct.-point ift. sit skøn fra oktober, *jf. Figur 3 Fejl! Henvisningskilde ikke fundet.* IMF har omvendt generelt nedjusteret sine vækstsøn for eurolandene i 2021, hvor vækstsønnet for euroområdet som helhed er nedjusteret med 1,0 pct.-point, *jf. Figur 4.*

Kilde: IMF, World Economic Outlook Update, 26. januar 2021, og World Economic Outlook, oktober 2020.

Ud over en generel opdatering af konjunktursituationen, herunder i lyset af de seneste måneders fremskridt med vacciner samt aftalen mellem EU og UK, vil Kommissionens vinterprognose også afhænge af, i hvilken grad de økonomiske effekter fra genopretningsfaciliteten (RRF) medregnes. I sin efterårsprognose medregnede Kommissionen kun i et begrænset omfang potentielle effekter af genopretningsfaciliteten. I lyset af de afsluttede forhandlinger med Europa-Parlamentet d. 18. december 2020 og fremskridt i dialogen mellem Kommissionen og landene om landenes genopretningsplaner, kan Kommissionen muligvis nu i et større omfang tage højde for de positive effekter fra genopretningsfaciliteten i sine vækstskøn for 2021.

Den økonomiske situation er fortsat exceptionel usikker. Dette ventes også at afspejle sig i skønnene i Kommissionens vinterprognose 2021. Kommissionen og IMF fremhæver en række konkrete risici i deres seneste prognoser. På den positive side vil nyheder i forhold til fremskridt i produktionen og udrulningen af vacciner kunne bringe pandemien hurtigere under kontrol end tidligere antaget og dermed understøtte en forventning om en hurtigere genopretning. Ligeledes kan yderligere finanspolitisk stimulus, end der er lagt til grund, bidrage til at løfte aktiviteten. På den negative side kan pandemien få et mere alvorligt forløb end antaget, blandt andet som følge af nye varianter af COVID-19. Ligeledes vil negative nyheder i forhold til udrulning og effektivitet af vacciner kunne føre til nedjusterede vækstskøn. Hvis den økonomisk-politiske støtte trækkes for hurtigt tilbage vil det forsinke genopretningen. En for langsom tilbagerulning af den økonomisk-politiske støtte er dog også forbundet med negative risici, dels i det omfang at et stigende gældsniveau kan øge sårbarheden over for blandt andet rentestigninger, og dels ved at hjælpepakker over en længere tidshorisont kan understøtte såkaldte 'zombievirksomheder' og 'zombiejobs' (dvs. at urentable og lavproduktive virksomheder, der ikke er selvstændigt levedygtige, kan blive holdt i live af offentlig støtte).

4. Europa-Parlamentets holdning

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Kommissionens vinterprognose og drøftelsen på ECOFIN vil ikke i sig selv have samfundsøkonomiske, erhvervsøkonomiske eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes at tage Kommissionens vinterprognose 2021 til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil tage Kommissionens vinterprognose og præsentation i ECOFIN om den økonomiske situation til efterretning.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 1b: Økonomisk genopretning i EU: Implementering af genopretningsfaciliteten (RRF)

KOM (2020)408

1. Resume

EU-landene nåede 18. december 2020 i trilogforhandlinger med Europa-Parlamentet og Kommissionen til endelig enighed om EU's genopretningsfacilitet med økonomisk assistance på 672,5 mia. euro (heraf 312,5 mia. euro i direkte støtte (tilskud) og 360 mia. euro i lån), som har til hensigt at bidrage til økonomisk genopretning i særligt de hårdest ramte EU-lande i lyset af COVID-19-krisen.

Arbejdet med at operationalisere genopretningsfaciliteten er i gang. For at hjemtage de midler, som landene har adgang til under genopretningsfaciliteten, skal landene udarbejde nationale genopretningsplaner, som beskriver de tiltag, hvortil midlerne skal anvendes. ECOFIN ventes 16. februar 2021 at gøre status for arbejdet med implementering af genopretningsfaciliteten og landenes respektive genopretningsplaner.

Landene kan aflevere deres genopretningsplaner til Kommissionen, når genopretningsfaciliteten træder i kraft og senest 30. april 2021. Det ventes, at ECOFIN i 1. halvår 2021 løbende vil drøfte status for genopretningsfaciliteten og arbejdet med landenes genopretningsplaner. ECOFIN havde en første drøftelse heraf 19. januar 2021.

Der henvises til tidligere samlenotater og forelæggelser om forordningen om genopretningsfaciliteten i Folketingets Europaudvalg, senest forud for ECOFIN 19. januar 2021.

2. Baggrund

Det Europæiske Råd (DER) nåede 17.-21. juli 2020 – i tillæg til en aftale om den flerårige finansielle ramme (MFF) 2021-27 – til enighed om en aftale vedr. økonomisk genopretning i lyset af COVID-19-krisen. Aftalen suppleres af DER-konklusionerne af 10.-11. december 2020 vedr. MFF og genopretning.¹

Aftalen indebærer et genopretningsinstrument ("Next Generation EU"), der tilvejebringer finansiering i form af fælles EU-lån på i alt 750 mia. euro, som udmøntes gennem en række EU-programmer, særligt en genopretningsfacilitet ("Recovery and Resilience Facility") på 672,5 mia. euro, heraf direkte støtte (tilskud) for op til 312,5 mia. euro og udlån for op til 360 mia. euro (alle 2018-priser). Genopretningsfaciliteten og –instrumentet omfatter alle EU-lande.

Den direkte støtte fra genopretningsfaciliteten, som hver af landene kan modtage, følger en fastlagt fordelingsnøgle, hvor 70 pct. af den mulige direkte støtte tilkendes til EU-landene i 2021-22 efter befolkningsstørrelse i 2019, BNP pr. indbygger i 2019 og ledighed i perioden 2015-19. De resterende 30 pct. af den direkte støtte tilkendes

¹ Link til DER-konklusioner af 10.-11. december 2020: <file:///C:/Users/B017902/Desktop/1011-12-20-euco-conclusions-da.pdf>.

i 2023 efter en fordelingsnøgle, hvor landenes reale BNP-fald i perioden 2019-21 erstatter ledighedskriteriet. Derved sikres det, at den direkte støtte særligt målrettes EU-lande, der er økonomisk hårdest ramt af COVID-19-krisen. Genopretningsmidlerne kan udbetales og anvendes i perioden 2021-26.

Genopretningsfaciliteten har til formål at fremme EU's økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, økonomisk og social konvergens, forbedre landenes robusthed, tilpasningsevne, imødegå sociale og økonomiske konsekvenser af COVID-19-krisen, styrke den grønne og digitale omstilling samt styrke økonomisk vækst og arbejdspladser.

Rammerne for genopretningsfaciliteten er fastlagt i en forordning, hvor Kommissionen fremsatte sit forslag 28. maj 2020. Rådet vedtog 9. oktober 2020 en generel indstilling om forslaget, som udmønter DER-aftalen af 21. juli 2020.² Europa-Parlamentet fastlagde sin holdning til forslaget 9. november 2020.

Der blev 18. december 2020 opnået enighed om forslaget i trilogforhandlinger mellem Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen, *jf. bilag 1*. Forordningen ventes formelt vedtaget i løbet af februar 2021. For beskrivelse af aftalen henvises til samlenotat forud for ECOFIN 19. januar 2021.

3. Formål og indhold

Genopretningsplaner – prioriteter

Arbejdet med at operationalisere genopretningsfaciliteten er i gang. For at modtage midler fra genopretningsfaciliteten skal EU-landene hver især udarbejde nationale genopretningsplaner ("Recovery and Resilience Plans"), hvor landene beskriver de tiltag (reformer og investeringer), som den finansielle assistance fra genopretningsfaciliteten (direkte støtte og lån) skal finansiere.

Genopretningsplanerne skal bidrage til at adressere landespecifikke anbefalinger som led i det økonomiske samarbejde i EU (europæiske semester), grøn og digital omstilling samt til at understøtte vækst, arbejdspladser, økonomisk robusthed og til økonomisk, social og territorial samhørighed, *jf. bilag 2*. Rammerne for landenes genopretningsplaner er generelt fastlagt i forordningen om genopretningsfaciliteten og i supplerende retningslinjer udarbejdet af Kommissionen.³

² Link til Rådets generelle indstilling om genopretningsfaciliteten af 9. oktober 2020: https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2020/10/09/covid-19-council-agrees-its-position-on-the-recovery-and-resilience-facility/?utm_source=dsms-auto&utm_medium=email&utm_campaign=COVID-19%3a+Council+agrees+its+position+on+the+Recovery+and+Resilience+Facility.

³ Link til Kommissionens hjemmeside om genopretningsfaciliteten, herunder retningslinjer for genopretningsplaner af 17. september 2020: https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/recovery-and-resilience-facility_en.

Genopretningsplaner – proces

Genopretningsplaner kan formelt afleveres til Kommissionen, når forordningen er trådt i kraft og senest 30. april 2021, *jf. tabel 1*. Når genopretningsplanerne er afleveret, skal de vurderes af Kommissionen og efter forslag fra Kommissionen godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.

Udbetalinger fra genopretningsfaciliteten vil ske i takt med, at landene opnår milepæle og målsætninger for reformer og investeringer, som er fastlagt i deres respektive genopretningsplaner og afspejlet i Rådets afgørelser om planerne. Kommissionen træffer beslutning om de enkelte udbetalinger efter høring af EU's økonomiske og finansielle komité (EFC).⁴

Tabel 1
Genopretningsfaciliteten – tidslinje for operationalisering

Trin	Tidsperspektiv
Mulighed for at EU-landene afleverer udkast til genopretningsplaner til Kommissionen	Fra 15. oktober 2020
Dialog mellem Kommissionen og land	Løbende og/eller efter aflevering af udkast til genopretningsplan
Lande afleverer formelt deres genopretningsplaner	Fra forordning om genopretningsfaciliteten træder i kraft og som hovedregel inden 30. april 2021 ⁵
Kommissionen vurderer genopretningsplan iht. de i forordningen fastlagte kriterier	Inden for to måneder fra aflevering
Rådet tager stilling til godkendelse af genopretningsplan efter forslag fra Kommissionen iht. de fastlagte kriterier	Inden for fire uger fra forslag
Lande anmoder løbende om udbetalinger af finansiel assistance i takt med opnåelse af milepæle og målsætninger som fastlagt i genopretningsplaner	Kommissionen vurderer anmodning inden for to måneder fra anmodning

Kilde: Kommissionen, forordningen og genopretningsfaciliteten og egen tilvirkning.

Der er løbende mulighed for bilateral dialog mellem det enkelte land og Kommissionen om landets genopretningsplan, evt. på basis af udkast til genopretningsplan. Formålet med dialogen er, at landene kan styrke deres genopretningsplaner, forud for at landene formelt afleverer planerne, herunder sikre at planerne lever op til de krav, som er fastlagt i forordningen om genopretningsfaciliteten.

Den danske genopretningsplan

Der udarbejdes en dansk genopretningsplan under genopretningsfaciliteten mhp. at opnå adgang til de midler, som Danmark er tilkendt i form af direkte støtte.

Det skønnes foreløbigt, at Danmark vil kunne modtage samlet set op mod 11,4 mia. kr. i direkte støtte fra genopretningsfaciliteten. Hertil bemærkes, at 30 pct. af den

⁴ 13 pct. af den direkte støtte til et land kan forudbetales, dvs. efter et land har afleveret sin genopretningsplan og anmodet om forudbetaling, og planen er godkendt af Rådet efter forslag fra Kommissionen, men inden reformer og investeringer er gennemført.

⁵ EU-landene kan vælge at aflevere deres genopretningsplaner i perioden 2021-23 (fra 15. oktober og som hovedregel inden 30. april i et givent år) mhp. at opnå adgang til den til landet allokerede direkte støtte og evt. lån fra genopretningsfaciliteten. 70 pct. af den direkte støtte tilkendes i 2021-22, mens de 30 pct. tilkendes i 2023. Et land kan vælge at aflevere en genopretningsplan, som vedrører den samlede direkte støtte i perioden 2021-23. Et land kan i perioden også vælge at aflevere en ny genopretningsplan, som ændrer eller træder i stedet for den oprindelige plan. EU-landene ventes generelt at aflevere deres genopretningsplaner inden 30. april 2021.

direkte støtte tildeles som beskrevet ovenfor på baggrund af EU-landenes økonomiske udvikling i 2019-21, hvorfor der er usikkerhed forbundet med dette skøn.

Der er i forbindelse med Aftale om Finansloven for 2021 og de tilhørende delaftaler om stimuli og grøn genopretning, grøn skattereform og grøn vejtransport besluttet at tilvejebringe finansiering fra EU's genopretningsfacilitet til aftalerne. Den danske genopretningsplan udarbejdes med afsæt i bl.a. de tiltrådte initiativer.

ECOFIN 16. februar 2021

ECOFIN ventes at gøre status for implementering af genopretningsfaciliteten, herunder arbejdet med landenes nationale genopretningsplaner. Kommissionen ventes som opfølgning på ECOFIN 19. januar 2020 at give en overordnet status for udviklingen i arbejdet, herunder muligvis med fokus på balancen mellem reformer og investeringer, fastlæggelsen af konkrete milepæle og målsætninger, sammenhængen med landespecifikke anbefalinger mv.⁶ Der er således lagt op til tværgående drøftelser om arbejdet med genopretningsplanerne.

Det ventes fremhævet, at genopretningsfaciliteten først træder i kraft, når samtlige EU-lande har ratificeret aftalen om en ny ordning for EU's egne indtægter, som ligger til grund for genopretningsinstrumentet, der tilvejebringer finansiering til en række genopretningstiltag, særligt genopretningsfaciliteten.

ECOFIN ventes løbende at drøfte arbejdet med landenes genopretningsplaner frem mod fristen ultimo april. ECOFIN skal senere i 1. halvår 2021 og evt. i starten af 2. halvår stilling til vurdering og forslag fra Kommissionen om godkendelse af landenes genopretningsplaner.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet ventes ikke at udtale sig om ECOFIN-drøftelsen om implementering af genopretningsfaciliteten.

Europa-Parlamentet fastlagde 9. november 2020 sin holdning til forordningen om genopretningsfaciliteten.⁷ Europa-Parlamentet støtter generelt genopretningsfaciliteten til økonomisk genopretning i lyset af COVID-19-krisen, herunder baseret på landenes nationale genopretningsplaner.

Europa-Parlamentet lægger generelt vægt på, at lande som modtager finansiering fra genopretningsfaciliteten, efterlever EU's fundamentale rettigheder og retsstatsprincipper, og at genopretningsplaner bidrager til bl.a. grøn og digital omstilling, samhørighed samt en styrket krisehåndtering.

⁶ Kommissionen har til gennemførelsen af genopretningsfaciliteten etableret en intern arbejdsgruppe (RECOVER), som, i koordination med Kommissionens generaldirektorat for økonomiske og finansielle anliggender (DG ECFIN) rapporterer til kommissionsformanden.

⁷ Link til Europa-Parlamentets holdning af 9. november 2020: <https://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20201105IPR90912/covid-19-first-go-ahead-given-to-the-new-recovery-and-resilience-facility>.

Der blev 18. december 2020 opnået enighed om genopretningsfaciliteten med Europa-Parlamentet.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Drøftelserne om implementering af genopretningsfaciliteten har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser for gældende dansk ret.

Det bemærkes, at der med finansloven for 2021 er indarbejdet virkningen af en forventet hjemtagelse af midler fra EU's genopretningsfacilitet.

7. Konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Drøftelserne om implementering af genopretningsfaciliteten har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Udmøntningen af genopretningsfaciliteten vil have direkte negative statsfinansielle konsekvenser for Danmark, idet Danmark ikke vil modtage direkte støtte fra genopretningsfaciliteten i et omfang, som svarer til den andel af den direkte støtte, som Danmark skal finansiere med genopretningsinstrumentet.

Genopretningsplanerne kan have afledte positive statsfinansielle konsekvenser, i det omfang de opnår formålet med genopretningsfaciliteten, herunder økonomisk genopretning, grøn og digital omstilling, samt vækst og arbejdspladser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Drøftelserne om forberedelse af EU-landenes genopretningsplaner har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Genopretningsplaner kan have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang de opnår formålet med faciliteten.

Midler til Danmark som led i genopretningsinstrumentet kan understøtte den økonomiske genopretning, vækst, arbejdspladser og grøn omstilling i Danmark. Det er i forbindelse med Aftale om Finansloven for 2021 og de tilhørende delaftaler om stimuli og grøn genopretning, grøn skattereform og grøn vejtransport besluttet at tilvejebringe finansiering fra genopretningsfaciliteten til aftalerne. Den danske genopretningsplan udarbejdes med afsæt i bl.a. de tiltrådte initiativer.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Drøftelserne om forberedelse af EU-landenes genopretningsplaner har ikke erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Genopretningsplaner kan have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, i det omfang de opnår formålet med faciliteten.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landenes ventes generelt at tage en drøftelse om implementering af genopretningsfaciliteten til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil tage en drøftelse om implementering af genopretningsfaciliteten til efterretning.

Regeringen støtter generelt, at finansiel assistance fra genopretningsfaciliteten baseres på landenes genopretningsplaner, hvor landene fastlægger deres tiltag for at opnå formålene med faciliteten, herunder styrkelse af vækst og beskæftigelse og investeringer i grøn og digital omstilling mv.

For danske generelle prioriteter vedr. genopretningsfaciliteten henvises til samlenotat og forelæggelser, herunder forhandlingsoplægget i Folketingets Europaudvalg 16. juni 2020 og senest forelæggelsen forud for ECOFIN 6. oktober 2020.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Samlenotat om Kommissionens forslag til genopretningsfacilitet tilgik Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 9. juni 2020, forud for forelæggelse til forhandlingsoplæg 16. juni 2020, forud for ECOFIN 6. oktober 2020 og forud for ECOFIN 19. januar 2021.

Grund- og nærhedsnotat om genopretningsfaciliteten er oversendt til Europaudvalget 25. juni 2020.

Bilag 1: Genopretningsfaciliteten – udformning**Tabel 2****Genopretningsfaciliteten – udformning**

Emne	Udformning
Formål	Formålet struktureres i seks overordnede områder ("Six Pillars"): 1) grøn omstilling, 2) digital omstilling, 3) vækst, arbejdspladser, produktivitet, konkurrenceevne, forskning, indre marked, 4) samhørighed, 5) sundhed og robusthed, 6) børn og unge Direkte støtte: 312,5
Størrelse (mia. euro, 2018-priser)	Lån: 360 I alt: 672,5 Forpligtigelser: 2021-22 (70 pct.) og 2023 (30 pct.)
Periode	Udbetalinger: 2021-26 Direkte støtte: 2021-22: KOM-forslag 2023: BNP-udvikling i 2019-20 og 2019-21 erstatter ledighed 2015-19 (ellers KOM-forslag)
Fordelingsnøgle	Udlån: 6,8 pct. af BNI Lande kan benytte op til 4 pct. af egen direkte støtte og lån fra faciliteten under InvestEU og teknisk reformstøtteinstrument
Forudbetaling (pct. af midler)	13 pct. Reformer og investeringer påbegyndt efter 1. februar 2020 Planer afleveres 15. oktober – 30. april
Genopretningsplaner	Planer vurderes af Kommissionen inden for 2 måneder fra aflevering. Godkendes af Rådet inden for 4 uger fra forslag Løbende rapportering fra lande og Kommissionen samt dialog mellem Kommissionen, Rådet og EP om gennemførelse Etablering af resultattavle ("Scoreboard") til at overvåge gennemførelse
Klimamål (pct. af midler)	Mindst 37 pct. (til klima og biodiversitet)
Digitalt mål (pct. af midler)	Mindst 20 pct.
Retsstats-principper og fundamentale rettigheder	Reference til retsstatsmekanisme samt ligestilling og lige muligheder for alle Generel retsstatsmekanisme vil finde anvendelse Eksplícite værneregler mhp. imødegåelse af svindel, korruption, interessekonflikter, skatteunddragelse mv. Kommissionen skal hertil etablere et overvågningsystem (database)
Andre ting	EU's generelle budgetregler finder anvendelse, herunder en konditionalitet hvor midler kan suspenderes, såfremt EU's budgetregler ikke efterleves Afhængig af milepæle og målsætninger
Udbetaling	Besluttes af Kommissionen efter høring af EFC
Evaluering	3 år efter etablering og 2 år efter 2026

Kilde: Kommissionen, Rådet og egen tilvirkning.

Bilag 2: Kriterier for hjemtag af midler fra genopretningsfaciliteten

Et EU-lands genopretningsplan skal særligt indeholde tiltag og Kommissionen skal i sin vurdering tage hensyn til, om:

Relevans:

- **Økonomiske og sociale situation:** Genopretningsplanen udgør et omfattende og balanceret svar på et lands økonomiske og sociale situation, og derigennem bidrager til genopretningsfacilitetens overordnede formål, idet der tages hensyn til landets specifikke udfordringer og midler tildelt fra faciliteten.
- **Landespecifikke anbefalinger mv.:** Genopretningsplanen bidrager effektivt til at adressere landets udfordringer som identificeret i anbefalingerne til landet som led i det europæiske semester, herunder fiskale aspekter herved, samt makroøkonomiske ubalancer.
- **Økonomisk genopretning:** Genopretningsplanen kan forventes effektivt at bidrage til at styrke et lands vækstpotentiale, arbejdspladser, økonomiske og sociale robusthed, imødegå økonomiske og sociale konsekvenser af krisen, økonomisk, social og territorial samhørighed samt konvergens.
- **“Do-no-significant-harm”-princip:** Reforme og investeringer inkluderet i genopretningsplaner må ikke gøre betydelig skade mod EU’s miljø og klimamål (“do-no-significant-harm”-princip).
- **Grøn omstilling:** Genopretningsplanen indeholder tiltag, som udgør effektive bidrag til den grønne omstilling og til udfordringer forbundet hermed. Klimatiltag skal udgøre mindst 37 pct. af de skønnede omkostninger forbundet med genopretningsplanen.
- **Digital omstilling:** Genopretningsplanen indeholder tiltag, som er effektive bidrag til den digitale omstilling og til udfordringer forbundet hermed. Digitaliseringstiltag skal udgøre mindst 20 pct. af de skønnede omkostninger forbundet med genopretningsplanen.

Effektivitet:

- **Varig virkning:** Genopretningsplanen kan forventes at have en varig virkning for det pågældende land.
- **Gennemførelse:** Genopretningsplanen indeholder tiltag, der er tilstrækkelige til at sikre en effektiv overvågning og gennemførelse af genopretningsplanen, herunder gennem fastsættelse af milepæle, målsætninger og relaterede indikatorer.

Efficiens:

- **Finansieringsbehov:** Genopretningsplanen indeholder begrundelse for, at størrelsen af finansieringsbehovet forbundet med dets genopretningsplan er rimeligt og plausibelt, er på linje med principper om omkostningseffektivitet og står mål med den forventede effekt på økonomien og beskæftigelsen.
- **Imødegå misbrug til kriminelle formål:** Genopretningsplanen indeholder tiltag, der kan forventes at forhindre, identificere og korrigere korruption, svindel, interessekonflikter, herunder undgå dobbeltfinansiering, i brugen af midler.

Sambørighed:

- **Samhørighed:** Genopretningsplanen indeholder tiltag til at gennemføre reformer og investeringer, der repræsenterer samhørighedsfremmende tiltag.

Dagsordenspunkt 1c: Økonomisk genopretning i EU: Implementering af EU-instrument til understøttelse af nationale lønkompensationsordninger (SURE)

KOM (2020) 139

1. Resume

På ECOFIN 16. februar 2021 ventes Kommissionen at orientere om udmøntningen af EU-instrumentet til understøttelse af nationale lønkompensationsordninger (SURE), herunder pågående obligationsudstedelser mhp. udbetaling af lån til modtagerlande.

2. og 3. Baggrund, formål og indhold

EU-landene vedtog 19. maj 2020 i lyset af COVID-19-krisen et nyt EU-finansieringsinstrument til finansiel assistance mhp. at understøtte EU-landenes nationale ordninger mod ledighed såsom lønkompensationsordninger o.l. tiltag ("*Support to mitigate Unemployment Risks in an Emergency*" – SURE).⁸

Nationale lønkompensationsordninger kan antage flere former og er generelt offentlige programmer med tildeling af statslige midler, som tillader virksomheder, der oplever økonomiske problemer, midlertidigt at reducere deres ansattes arbejdstimer og stadig betale de ansatte for de timer, der ikke arbejdes.

Et EU-land kan anmode om finansiel assistance under SURE, hvis landets faktiske og mulige offentlige udgifter er steget pludseligt og betydeligt efter 1. februar 2020 som en *direkte* følge af vedtagelsen af nationale lønkompensationsordninger o.l. til at adressere økonomiske og sociale konsekvenser af COVID-19.

Den finansielle assistance under SURE kan udgøre op til 100 mia. euro for EU-landene samlet set. Assistancen tager form af lån til EU-lande på favorable vilkår og bliver tilvejebragt af Kommissionen ved optagelse af fælles EU-lån på kapitalmarkeder mv. (udstedelse af obligationer mv.) med sikkerhed i garantier fra EU-budgettet og i nationale garantier fra hvert EU-land til EU-budgettet. Modtagerlande betaler en lånerente svarende til den rente, hvortil Kommissionen optager lån, tillagt administrative omkostninger forbundet med assistancen.

De nationale garantier til EU-budgettet udgør tilsammen 25 mia. euro. Danmarks nationale garanti til EU-budgettet udgør ca. 2,3 pct. af 25 mia. euro, dvs. ca. 0,575 mia. euro (ca. 4,3 mia. kr.). Hidtil har 18 EU-lande anmodet om og er blevet tilkendt lån under SURE for samlet set ca. 90,3 mia. euro, *jf. bilag 1*. Det er særligt lande, som via SURE forventes at kunne finansiere sig på bedre vilkår, end de vil kunne via egne nationale statsgældsudstedelser. Danmark har ikke anmodet om lån under SURE.

⁸ Link til forordning om SURE vedtaget 19. maj 2020: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?qid=1589957881511&uri=CELEX:32020R0672>.

Det er Kommissionen, der har ansvaret for udmøntningen af EU's obligationsudstedelser, herunder også udstedelser under SURE. Kommissionen har indledt udstedelser og udbetaling af lån til modtagerlande under SURE. Kommissionen havde primo december 2020 (seneste tal) foretaget udstedelser og udbetalt lån til modtagerlande under SURE for i alt ca. 39,5 mia. euro (af de i alt ca. 90,3 mia. euro, hvorom der er søgt finansiel assistance) fordelt på tre udstedelser (se bilag 1 for uddybning).⁹

Der sigtes efter, at obligationsudstedelser og lån for hvert modtagerland vil få en gennemsnitlig løbetid på ca. 15 år. På ECOFIN 16. februar 2021 ventes Kommissionen at orientere om udmøntningen af SURE, herunder de allerede foretagne obligationsudstedelser og planen for kommende udstedelser.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet ventes ikke at udtale sig om orienteringen om udmøntning af SURE.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Drøftelserne om udmøntning af SURE har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Drøftelserne om udmøntning af SURE har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

SURE-forordningen beror på garantistillelse, hvor der ikke på forhånd er en forventning om aktivering af garantien og deraf følgende tab, og har ikke i sig selv direkte statsfinansielle konsekvenser. Hvis modtagerlande ikke tilbagebetaler deres lån under SURE, og garantien aktiveres, vil garantistillelsen have negative statsfinansielle konsekvenser.

⁹ Kommissionens foreløbige udstedelser under SURE har haft en løbetid på 5 år (8 mia. euro, 2. udstedelse), 10 år (10 mia. euro, 1. udstedelse), 15 år (8,5 mia. euro, 3. udstedelse), 20 år (7 mia. euro, 1. udstedelse) og 30 år (6 mia. euro, 2. udstedelse). Renten på udstedelserne er ca. -0,51 pct. (5 år), ca. -0,24 pct. (10 år), ca. -0,1 pct. (15 år), ca. 0,13 pct. (20 år) og ca. 0,32 pct. (30 år). Se bilag 1 vedr. timing af udstedelse 1, 2 og 3.

Samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Drøftelserne om udmøntning af SURE har ikke i sig selv samfunds- eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

SURE-forordningen kan have positive samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser i andre EU-lande og styrke det indre marked i sin helhed, hvilket kan have positive afsmittende effekter i Danmark.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdning

EU-landene ventes at tage en orientering om udmøntning af SURE til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil tage en orientering om udmøntning af SURE til efterretning.

Grundlæggende er det positivt for Danmark, at økonomierne i de øvrige EU-lande kommer bedst muligt ud af COVID-19-krisen, hvilket SURE kan bidrage til.

Regeringen lægger generelt vægt på, at obligationsudstedelserne under SURE sker på de for EU-landene bedst mulige vilkår og under hensyn til lige konkurrence. Dette vil understøtte den økonomiske genopretning.

Regeringen har i forhandlingerne om SURE-forordningen arbejdet for danske interesser iht. Folketingets Europaudvalgs mandat af 6. april 2020. I den forbindelse har regeringen sikret, at det lægges til grund, at EU-lande, som modtager den finansielle assistance, respekterer EU's grundlæggende rettigheder, som også omfatter enhver form for diskrimination.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

SURE-forordningen blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg 6. april forud for udvidet eurogruppe 7. april 2020 og til orientering 19. maj forud for ECOFIN 19. maj 2020.

Grund- og nærhedsnotat om SURE-forordningen er oversendt til Europaudvalget 30. april 2020.

Derudover er forslag til implementerende retsakter under SURE om lån til modtagerlande forelagt Europaudvalget skriftligt 17. september 2020, 22. oktober og 19. november 2020.

Bilag 1 – EU-lande tildelt lån under SURE og status for udstedelser/udbetalinger**Tabel 1****EU-lande tildelt lån under SURE og foreløbige udstedelser**

Land	Forslag fra Kommission	Rådets godkendelse	Lånebeløb i alt (mia. euro)	Udstedelser/udbetalinger		
				1. Ultimo oktober 2020 (mia. euro)	2. Medio november 2020 (mia. euro)	3. Ultimo november/primo december (mia. euro)
Belgien	24/8-20	25/9-20	7,80			2,00
Bulgarien	24/8-20	25/9-20	0,51			
Cypern	24/8-20	25/9-20	0,48		0,25	
Grækenland	24/8-20	25/9-20	2,73		2,00	
Italien	24/8-20	25/9-20	27,44	10,00	6,50	
Kroatien	24/8-20	25/9-20	1,02		0,51	
Letland	24/8-20	25/9-20	0,19		0,12	
Litauen	24/8-20	25/9-20	0,60		0,30	
Malta	24/8-20	25/9-20	0,24		0,12	
Polen	24/8-20	25/9-20	11,24	1,00		
Portugal	24/8-20	25/9-20	5,93			3,00
Rumænien	24/8-20	25/9-20	4,10			3,00
Slovakiet	24/8-20	25/9-20	0,63			0,30
Slovenien	24/8-20	25/9-20	1,11		0,20	
Spanien	24/8-20	25/9-20	21,32	6,00	4,00	
Tjekkiet	24/8-20	25/9-20	2,00			
Ungarn	7/10-20	23/10-20	0,50			0,20
Irland	16/11-20	4/12-20	2,47			
I alt	-	-	90,34	17,00	14,00	8,50

Kilde: Kommissionen, Rådet og egen tilvirkning.

Dagsordenspunkt 1d: Økonomisk genopretning i EU: Finansiering af genopretningsinstrumentet

KOM (2020) 411

1. Resume

ECOFIN 16. februar 2021 ventes at gøre status for operationaliseringen af EU's genopretningsinstrument, som tilvejebringer finansiering i form af fælles EU-lånoptagelse på 750 mia. euro til finansiering af en række EU-budgetprogrammer vedr. økonomisk genopretning i lyset af COVID-19-krisen, herunder genopretningsfaciliteten (se særskilt dagsordenspunkt om implementering heraf).

2. og 3. Baggrund, formål og indhold

Det Europæiske Råd (DER) nåede 17.-21. juli 2020 – i tillæg til en aftale om den flerårige finansielle ramme (MFF) 2021-27 – til enighed om en aftale vedr. økonomisk genopretning i lyset af COVID-19-krisen.¹⁰ Aftalen suppleres af DER-konklusioner af 10.-11. december 2020 vedr. MFF og genopretning.¹¹

Aftalen indebærer et genopretningsinstrument ("Next Generation EU"), der tilvejebringer finansiering i form af fælles EU-lånoptagelse på kapitalmarkederne (obligationer mv.) på i alt 750 mia. euro, som udmøntes gennem en række EU-programmer, særligt en genopretningsfacilitet ("Recovery and Resilience Facility") på 672,5 mia. euro, heraf direkte støtte (tilskud) for op til 312,5 mia. euro og udlån for op til 360 mia. euro (alle 2018-priser). Genopretningsinstrumentet og –faciliteten omfatter alle EU-lande.

Rammerne for genopretningsinstrumentet og –faciliteten er fastlagt i forordninger. Før genopretningsmidlerne kan udmøntes, skal forordningerne endeligt vedtages og træde i kraft. Forordningen om genopretningsinstrumentet er endeligt vedtaget i december 2020, mens forordningen om genopretningsfaciliteten ventes endeligt vedtaget i løbet af februar 2021 efter aftale mellem Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen 18. december 2020. Derudover skal alle EU-lande nationalt ratificere en ny ordning for EU's egne indtægter, hvilket aktuelt pågår. Ordningen indebærer, at Kommissionen gives bemyndigelse til på vegne af EU-landene at optage fælles EU-lån mhp. at tilvejebringe finansiering under genopretningsinstrumentet til de tilhørende genopretningsprogrammer.¹²

¹⁰ Link til Kommissionens hjemmeside for EU's genopretningsplan i lyset af COVID-19-krisen: [Genopretningsplanen for Europa | Europa-Kommissionen](#).

¹¹ Link til DER-konklusioner af 10.-11. december 2020: <file:///C:/Users/B017902/Desktop/1011-12-20-euco-conclusions-da.pdf>.

¹² Lofterne med den nye ordning for egne indtægter er 1,40 pct. af EU-landenes bruttonationalindkomst (BNI) for betalinger og 1,46 pct. for forpligtelser. Disse forhøjes midlertidigt begge med 0,6 pct.-point for at opfylde forpligtelser ifm. låntagningen af de 750 mia. euro under genopretningsinstrumentet. Når de optagne lån er tilbagebetalt (senest 2058), ophører den midlertidige forhøjelse af lofterne. Det bemærkes, at denne midlertidige forhøjelse af lofterne ikke må anvendes til at dække andre af EU's forpligtelser.

Der sigtes efter, at genopretningsinstrumentet og –faciliteten bliver operationelle hurtigst muligt i 2021.

Det er Kommissionen, der har ansvaret for EU's obligationsudstedelser, herunder også kommende udstedelser under genopretningsinstrumentet.

På ECOFIN 16. februar 2021 ventes det portugisiske formandskab at give status for fremdrift med at operationalisere genopretningsinstrumentet, herunder landenes ratificering af ordningen om egne indtægter. Kommissionen vil muligvis orientere om sin plan for udstedelser under genopretningsinstrumentet.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet ventes ikke at udtale sig om drøftelsen om finansiering af genopretningsinstrumentet.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Drøftelserne om finansiering af genopretningsinstrumentet har ikke i sig selv betydning for gældende dansk ret.

Genopretningsinstrumentet og –faciliteten er forordninger, som vil være direkte gældende i EU-landene. For at ordningen for EU's egne indtægter får virkning i Danmark skal Folketinget meddele sit samtykke til Danmarks godkendelse af Rådets afgørelse om ordningen for EU's egne indtægter, som er en forudsætning for genopretningsinstrumentets og –facilitetens virke. I Danmark ratificeres ordningen om EU's egne indtægter ved en folketingsbeslutning.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Drøftelserne om finansiering af genopretningsinstrumentet har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Drøftelserne om finansiering af genopretningsinstrumentet har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Udmøntningen af genopretningsinstrumentet og –faciliteten vil have direkte negative statsfinansielle konsekvenser for Danmark, idet Danmark ikke vil modtage direkte støtte fra genopretningsfaciliteten i et omfang, som svarer til den andel af den direkte støtte, som Danmark skal finansiere med genopretningsinstrumentet.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Drøftelserne om finansiering af genopretningsinstrumentet har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Genopretningsinstrumentet og –faciliteten kan generelt på den ene side have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark, i det omfang assistancen bidrager til genopretning af økonomierne i modtagerlandene, som Danmark har samhandel med. På den anden side kan det generelt have negative samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark, at den finansielle assistance gør brug af ressourcer, som ellers kunne have understøttet økonomisk aktivitet i Danmark.

Midler til Danmark som led i genopretningsinstrumentet kan understøtte den økonomiske genopretning, vækst, arbejdspladser og grøn omstilling i Danmark. Der er i forbindelse med Aftale om Finansloven for 2021 og de tilhørende delaftaler om stimuli og grøn genopretning, grøn skattereform og grøn vejtransport besluttet at tilvejebringe finansiering fra genopretningsfaciliteten til aftalerne. Den danske genopretningsplan udarbejdes med afsæt i bl.a. de tiltrådte initiativer.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Drøftelserne om finansiering af genopretningsinstrumentet har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Genopretningsinstrumentet og –faciliteten kan have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, i det omfang assistancen styrker erhvervslivets rammevilkår.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes at tage en drøftelse om finansiering af genopretningsinstrumentet til efterretning. Nogle lande vil muligvis understrege vigtigheden af landenes fremskridt med ratificering af ordningen om egne indtægter, så genopretningsinstrumentet hurtigt kan udmøntes og understøtte den økonomiske genopretning.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen vil tage en drøftelse om finansiering af genopretningsinstrumentet til efterretning. Regeringen støtter operationaliseringen af genopretningsinstrumentet, herunder landenes ratificering af ordningen for EU's egne indtægter og Kommissionens arbejde med obligationsudstedelser, mhp. at understøtte den økonomiske genopretning, vækst, arbejdspladser og den grønne og digitale omstilling. Regeringen lægger generelt vægt på, at obligationsudstedelserne under genopretningsinstrumentet sker på de for EU-landene bedst mulige vilkår og under hensyn til lige konkurrence. Dette vil understøtte den økonomiske genopretning.

For danske generelle prioriteter vedr. genopretning af EU-landenes økonomier i lyset af COVID-19 frem mod DER-aftalen henvises til samlenotat vedr. forelæggelsen til forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg 16. juni 2020.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Samlenotat om Kommissionens forslag til genopretningsinstrumentfacilitet tilgik Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 9. juni 2020 og forud for forelæggelse til forhandlingsoplæg 16. juni 2020. Grund- og nærhedsnotat om genopretningsinstrumentet er oversendt til Europaudvalget 25. juni 2020.

Dagsordenspunkt 2: Rådets henstilling om decharge til Kommissionens budgetimplementering i 2019

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

Rådet forventes på ECOFIN den 16. februar 2021 at vedtage sin henstilling til Europa-Parlamentet vedr. Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelse for regnskabsåret 2019 af 10. november 2020.

Revisionserklæringen for 2019 indeholder følgende hovedbudskaber: En positiv erklæring om regnskaberne's rigtighed. En positiv erklæring for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed for budgettets indtægter samt udgiftsområderne "naturressourcer (direkte støtte)" og "administration". Disse områder vurderes at være uden væsentlige fejlforekomster med en estimeret fejlrate på under 2 pct. af transaktionerne. En negativ erklæring om betalingerne's lovlighed og formelle rigtighed på udgiftsområderne "konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse", "økonomisk, social og territorial samhørighed" og "naturressourcer (markedsordninger, udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri)". Den estimerede fejlforekomst på disse udgiftsområder overstiger 2 pct. og anses derfor som væsentligt fejlbehæftede.

Retten skønner på baggrund af sin revision, at den mest sandsynlige fejlrate i betalingerne som helhed er steget fra 2,6 pct. i 2018 til 2,7 pct. i 2019. I mere end halvdelen af de reviderede udgifter lå fejlforekomsten på 4,9 pct., dvs. over væsentlighedstærsklen på 2 pct., og Retten afgiver derfor en negativ erklæring for udgifterne samlet set. Det bemærkes dog fra Revisionsrettens side, at dette ikke skyldes en tilbagegang i forvaltningen af midler, men at en større del af EU-budgettet nu anvendes på områder, hvor der generelt er en højere fejlforekomst. Det skyldes, at der på tværs af alle udgiftskategorier begås flere fejl under godtgørelsesordninger (fx forskningsprogrammer og strukturfondsprojekter) end under rettighedsordninger (fx arealstøtteordningen).

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten for 13. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskaberne's rigtighed og dermed anser EU's regnskaber for at give et retvisende billede af indtægter og udgifter samt EU's finansielle stilling.

Regeringen finder det grundlæggende utilfredsstillende, at Revisionsretten har været nødsaget til at give en negativ erklæring for betalingerne som helhed. Regeringen har en vis forståelse for, at en stigning i den overordnede fejlrate kan henføres til en ændring i EU's budgettets sammensætning hen imod udgifter med højere risiko. Regeringen finder det meget vigtigt, at problemer med fejlbehæftede betalinger adresseres tilstrækkeligt af Kommissionen og af medlemslandene, således at Revisionsretten fremadrettet kan give en positiv revisionserklæring samt at denne bliver med så få forbehold som muligt.

2. Baggrund

Ifølge Lissabon-traktatens artikel 319 meddeler Europa-Parlamentet Kommissionen decharge for budgetgennemførelsen efter henstilling fra Rådet. Kommissionen skal efterfølgende træffe passende foranstaltninger for at efterkomme bemærkningerne i såvel Europa-Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge.

Dechargeproceduren

Rådet forventes på ECOFIN den 16. februar 2021 at vedtage en rådshenstilling vedr. Revisionsrettens årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2019, der blev fremlagt d. 10. november 2020. Rådshenstillingen sendes til Europa-Parlamentet med meddelelse af decharge (godkendelse) til Kommissionen for budgetgennemførelsen i 2019.

Revisionsrettens årsberetning og revisionserklæring

Revisionsrettens revisionserklæring bygger på revisionen af EU-budgettets indtægter og udgifter og afgives til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for institutionernes dechargebehandling, jf. også TEUF artikel 287, stk. 1. Erklæringen er todelt og hviler på Revisionsrettens kontrol af henholdsvis regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Fsva. regnskabernes rigtighed undersøger Retten, hvorvidt Kommissionen har sikret anvendelsen af de korrekte regnskabsregler, og om Kommissionens foranstaltninger giver en rimelig sikkerhed for, at det endelige konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af EU's finanser. Retten udtaler sig på den baggrund om, hvorvidt EU's endelige konsoliderede årsregnskab rapporterer pengestrømme og finansielle resultater fuldstændigt og nøjagtigt, og om aktiverne og passiverne er registreret korrekt ved årets udgang.

På baggrund af revisionen af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed drager Revisionsretten dels en række generelle konklusioner om overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet, og fastslår dels den mest sandsynlige fejlrate vedrørende samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner fordelt på budgettets hovedområder. Revisionsretten opererer med et acceptabelt fejlniveau¹³ på 2 pct.

Revisionsrettens metode er baseret på en repræsentativ stikprøve fra en række medlemslande, men revisionen giver ikke en vurdering af forvaltningen i de enkelte medlemslande. Stikprøven sikrer, at der indsamles et tilstrækkeligt revisionsbevis til, at Retten kan udtale sig om, hvorvidt midlerne er modtaget og brugt i overensstemmelse med fastlagte fællesskabs- og kontraktbestemmelser, og om midlerne er beregnet korrekt og nøjagtigt. Bl.a. efterprøver revisionen, om transaktionerne har fundet sted, om modtagerne var berettigede til at modtage støtten, og om de anmeldte omkostninger og mængder var rigtige og støtteberettigede. Transaktionerne eller betalingerne revideres helt ned til den endelige støttemodtager.

3. Formål og indhold

Revisionsretten giver for 13. år i træk en *positiv erklæring* vedrørende regnskabernes rigtighed, idet EU's regnskab i al væsentlighed giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme.

¹³ Den estimerede fejlrate er baseret på de anslåede finansielle effekter af de fejl, der kan kvantificeres. Ud fra dette beregnes fejlenes estimerede indvirkning på budgettet ved at ekstrapolere de kvantificerede fejl til brug for fastlæggelsen af "den mest sandsynlige fejlforekomst".

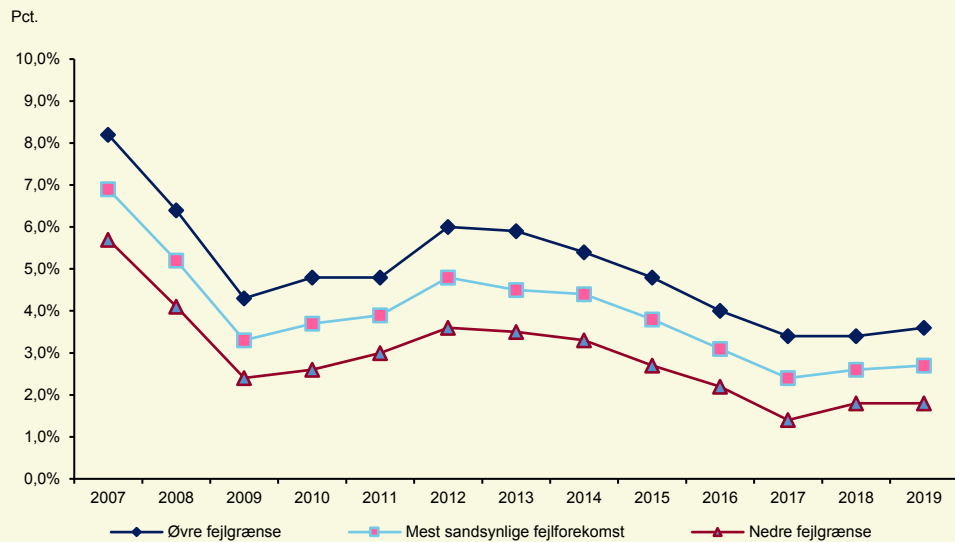
Med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed konkluderer Retten følgende:

- Retten afgiver en *positiv erklæring* vedrørende EU's egne indtægter samt betalinger og underliggende transaktioner på administrationsområdet og ”2 – naturressourcer (direkte støtte)”, idet den estimerede fejlrate her er under væsentlighedsgrænsen på 2 pct.
- Retten giver en *negativ erklæring* om de underliggende betalinger på de øvrige udgiftsområder, hvor fejlraten er højere end 2 pct. Det drejer sig om ”1a – konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse”; ”1b – økonomisk, social og territorial samhørighed” og ”2 – naturressourcer (markedsordninger, udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri)”.
- Retten afgiver samlet set en *negativ erklæring* om udgifterne som helhed. Dette skyldes dels, at udgifter i EU's budget i 2019, der vurderes at have høj risiko for fejlforekomst, udgør en større andel af det samlede budget end tidligere, og dels, at graden af fejlforekomst blandt udgifter med høj risiko er steget.

Revisionsretten påpeger, at skønnet over fejlforekomsten i EU-budgettet ikke er en måling af svig, ineffektivitet eller spild. Det er et skøn over, hvor mange af midlerne, der ikke burde have været udbetalt, fordi de ikke blev anvendt i overensstemmelse med de gældende regler og bestemmelser. Svig er derimod forsætlig vildledning for vindings skyld. Sager, hvor der er mistanke om svig indberettes til OLAF, *Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig*, som i fornødent omfang efterforsker og følger op på sagerne. Revisionsretten oplyste, at den i 2019 sendte 9 sager til OLAF med mistanke om svig på grundlag af 747 reviderede transaktioner. Dette svarer ifølge Revisionsretten til antallet af rapporterede sager i de foregående år.

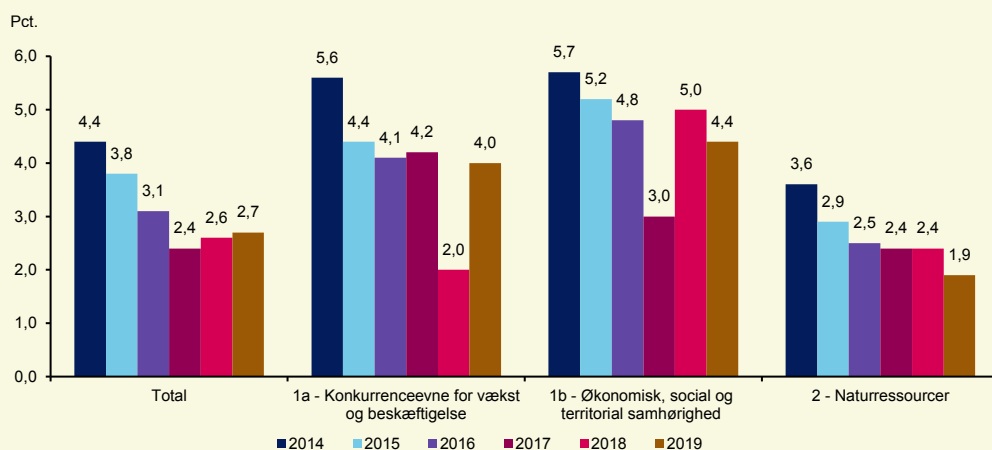
Retten skønner på baggrund af revisionen, at den mest sandsynlige fejlrate som helhed ligger på 2,7 pct. Der er tale om en mindre stigning i forhold til sidste år, hvor den anslåede fejlforekomst lå på 2,6 pct. Det er andet år i træk at fejlraten stiger, *jf. figur 1*.

At niveauet for fejl generelt ligger lavere de seneste år relativt til tidligere afspejler en overordnet forbedring i forvaltningen af EU's midler, hvor medvirkende faktorer bl.a. har været forbedringer i overvågnings- og kontrolforanstaltningerne samt regelforenkling.

Figur 1**Revisionsrettens skøn vedr. den mest sandsynlige fejlføremst for EU-budgettet som helhed (2007-2019)**

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2019.

Fejlratene varierer dog i høj grad på tværs af udgiftskategorierne. Revisionsretten konstaterer, at de højeste fejlrat er inden for udgiftskategori 1a – ”konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse” (4,0 pct.) og udgiftskategori 1b – ”økonomisk, social og territorial samhørighed” (4,4 pct.), *jf. figur 2*.

Figur 2**Den anslåede fejlføremst på udgiftsområderne, 2014-2019 (pct.)**

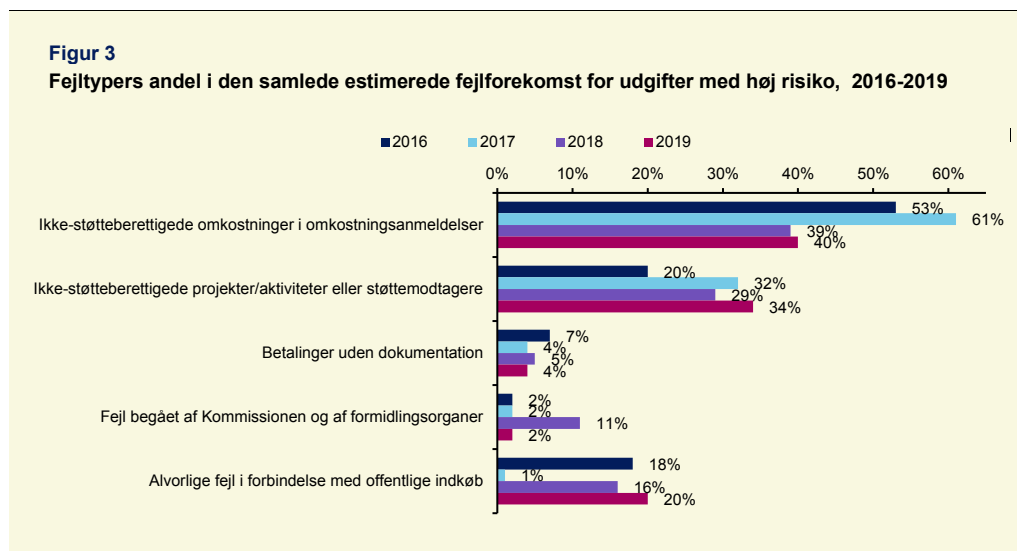
Anm.: Revisionsretten har ikke specificeret fejlraten for udgiftsområde 3 - sikkerhed og medborgerskab, 4 - globalt Europa, 5 - administration eller de særlige fleksibilitetsinstrumenter. Revisionsretten oplyser, at den manglende anslåede fejlrate for udgiftsområde 3 og 4 skyldes at de udvalgte strikprøver på budgetområderne havde til formål at bidrage til en samlet revisionserklæring fremfor at være repræsentativ for budgetområderne.

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2019.

For første gang i perioden er den overordnede fejlrate for 2 – ”naturressourcer” på 1,9 pct. og dermed under væsentlighedstærsklen på 2 pct. Omvendt er fejlraten for 1a – ”konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse” fordoblet fra 2018 til 2019 (idet niveauet i 2019 dog fortsat er lavere end niveauet i 2014-2017). For udgiftsområde 5 – administration oplyser Revisionsretten, at området som i forudgående år er uden væsentlig fejlforekomst.

Igen i år peger Revisionsretten på en klar sammenhæng mellem måden udgifter afholdes på og risikoen for fejlforekomst. Revisionsretten har skelnet mellem områder, hvor der vurderes at være høj og lav risiko i forhold til lovlighed og formel rigtighed. Områder med høj risiko er hovedsagligt *godtgørelsesordninger*, hvor EU godtgør støtteberettigede omkostninger til en støttemodtager på baggrund af en udgifts-anmeldelse. Områder med lav risiko er hovedsagligt *rettighedsordninger*, hvor der ikke godtgøres bestemte udgifter, men midlerne udbetales, når visse betingelser er opfyldt.

Figur 3 viser de mest hyppige fejltypen i høj risiko konstateret af Revisionsretten samt angiver deres bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst.

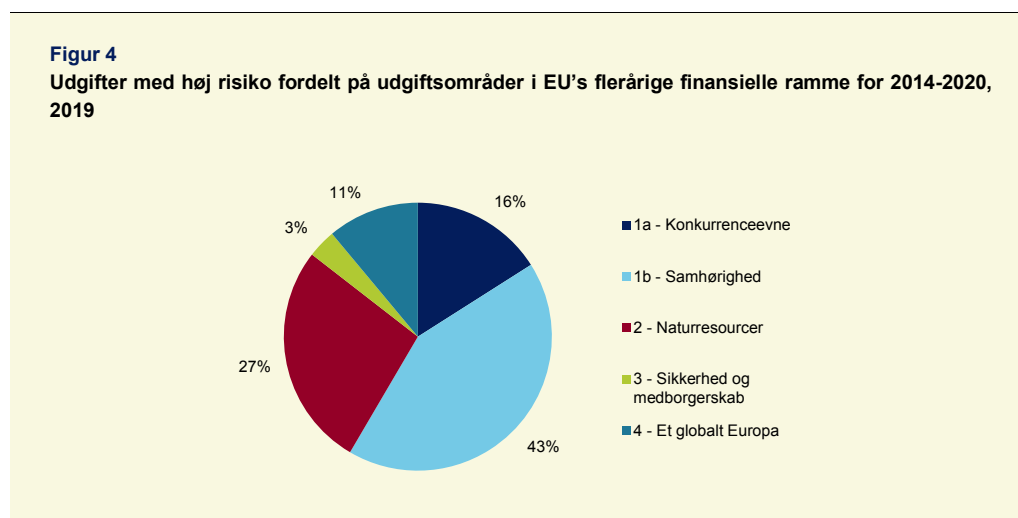

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2019.

Det største bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst for udgifter med høj risiko kommer stadig fra udgifter, der ikke opfylder de nødvendige betingelser for at blive godkendt under EU-finansierede projekter (ikke-støtteberettigede omkostninger i omkostningsanmeldelser). Disse udgør 40 pct. af den samlede anslåede fejlforekomst i 2019. To andre bidrag til den samlede fejlforekomst kommer fra ikke-støtteberettigede projekter/aktiviteter eller støttemodtagere (34 pct.) og alvorlige fejl i forbindelse med offentligt indkøb (20 pct.).

Revisionsretten oplyser, at i 2018 udgjorde udgifterne med høj risiko 61 mia. euro (svarende til ca. 50 pct.). I 2019 var dette steget til 66,9 mia. euro og udgør nu over halvdelen af den reviderede population (svarende til 53,1 pct.), som er den del af EU-budgettet, som er genstand for Revisionsrettens arbejde ifm. årsrapporten¹⁴. Denne stigning i udgifter med høj risiko kan ifølge Revisionsretten generelt henføres til EU-budgettets sammensætning og udvikling over tid, navnlig at en større del af revisionspopulationen i 2019 udgøres af de generelt mere fejlbehæftede samhørighedsbetalinger, både i absolutte tal og relativt ift. øvrige udgiftsområder.

Figur 4 viser den procentvise fordeling af udgifter med høj risiko fordelt på udgiftsområderne i EU's flerårige finansielle ramme for 2014-2020.

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2019.

Samtidig er der sket en stigning i andelen af væsentlige fejl i udgifterne med høj risiko, idet denne er steget fra 4,5 pct. i 2018 til 4,9 pct. i 2019. Disse tendenser med en stigende andel af udgifter i høj risiko i revisionspopulationen samt en stigning i fejlraten blandt disse udgifter skyldes ifølge Revisionsretten *ikke*, at der var en overordnet stigning i fejl på tværs af områderne. Det skyldes derimod at områder med høj risiko for fejl nu fylder mere i revisionspopulationen.

På denne baggrund har Revisionsretten givet en negativ erklæring om udgifterne. Dette bryder dermed med de seneste tre år, hvor retten har afgivet en positiv erklæring med forbehold om udgifterne, hvor det blev vurderet, at fejlene ikke var gennemgribende.

¹⁴ Revisionspopulationen er de betalinger, som undersøges af Revisionsrettens i forbindelse med årsrapporten. Revisionspopulationen for 2019 var ifølge Revisionsretten på i alt 126,1 mia. euro. Beløbet dækker over enkeltbetalinger, mellemliggende betalinger godkendt af Kommissionen, endelige betalinger, afregninger af forfinansiering og årlige afgørelser om godkendelse af regnskaber. Den andel af forfinansiering under samhørighed der er mellemliggende betalinger vedrørende programperioden 2014-2020 indgår *ikke* i revisionspopulationen i forbindelse årsberetningen for 2019.

Uddybende om de enkelte udgiftsområder

1a – Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

Dette udgiftsområde forvaltes hovedsageligt direkte af Kommissionen, og forsknings- og innovationsprogrammerne udgjorde med 46 pct. af udgifterne den største post under budgetkategorien i 2019.

Hovedparten af fejlene inden for dette område vedrørte ikke-støtteberettigede omkostninger såsom personaleomkostninger, der var sat for højt eller godtgørelse af rejseomkostninger, som enten ikke vedrørte det reviderede EU-projekt eller ikke var afholdt. Der blev ligeledes konstateret sager, hvor der var diskriminerende udvælgelseskriterier i udbudsbekendtgørelse eller -materiale.

Revisionsretten konstaterer, at hvis alle tilgængelige oplysninger var blevet brugt til at forhindre eller korrigere fejlene, ville fejlforekomsten have været 1,1 procentpoint lavere.

Langt hovedparten af de fejl der blev fundet i personaleomkostninger under forskningsområdet skyldes, at timesatsen eller månedssatsen var beregnet forkert. Revisionsretten bemærker, at beregningsmetoden herfor på nogle punkter er blevet mere kompleks end under tidligere forskningsprogrammer.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af den gennemførte revision, at Kommissionen styrker sin kontrol af SMV'ernes omkostningsanmeldelser og styrker sin vejledning og oplysningskampagne vedr. finansieringsregler under Horizon 2020 (herunder særligt anmeldelse af personaleomkostninger).

1b – Økonomisk, social og territorial samhørighed

Udgiftsområdet består af Den Europæiske Fond for regionaludvikling, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Socialfond. Hovedparten af udgifterne afholdes under delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Revisionsretten fremhæver, at de vigtigste kilder til fejl på dette udgiftsområde er ikke-støtteberettigede projekter og overtrædelser af reglerne for de indre marked (herunder regler for offentligt udbud og statsstøtte). Revisionsretten konkluderer, at der er høj iboende risiko for fejl på området, og at de nationale forvaltningsmyndigheders kontroller stadig ofte er ineffektive. Revisionsretten har ligeledes konkluderet, at Kommissionens skøn over fejl på området er undervurderede, hvorfor retten foreslår at Kommissionen analyserer nærmere de primære kilder til uopdagede fejl og i samarbejde med de nationale revisionsmyndigheder udvikler de nødvendige foranstaltninger for at øge pålideligheden af medlemsstaternes egne revisioner.

Revisionsretten anbefaler herudover Kommissionen, at det præciseres i retningslinjerne, hvornår et projekt kan siges at være fuldt ud afsluttet, idet medlemsstaterne nemmere kan kontrollere at ikke-støtteberettigede operationer afvises. Det skal ses

i lyset af, at der er fundet eksempler på, at projekter, der var afsluttet på ansøgnings-tidspunktet imod gældende regler har modtaget støtte. Herudover anbefales det at primære kilder til uopdagede fejl analyses og nødvendige foranstaltninger udvikles sammen med forvaltningsmyndighederne.

2 – Naturressourcer

Udgifterne til den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik og miljø- og klimaforanstaltninger er dækket af dette udgiftsområde. Den fælles landbrugspolitik tegner sig for 98 pct. af udgifterne. Kommissionen deler forvaltningen af den fælles landbrugspolitik med medlemsstaterne.

Revisionsretten konstaterer, at der ikke er væsentlig fejlforekomst i de direkte betalinger, som hovedsagligt er baseret på landbrugernes angivne landbrugsareal. Disse udgifter udgør 70 pct. af udgifterne under budgetkategorien. Revisionsretten konstaterer derimod, at udgifter af godtgørelseskarakter til landdistrikter, markedsforanstaltninger, fiskeri, miljø og klima i højere grad er behæftet med fejl. Disse udgifter udgør 30 pct. af udgifterne under budgetkategorien.

Der er stor forskel på fejlmønster og fejltypen mellem den direkte støtte og godtgørelsesbetalingerne under bl.a. Landdistriktsfonden. For så vidt angår førstnævnte har en kontinuerlig forbedring af kontrolsystemerne medvirket til at bringe fejlraten ned under væsentlighedstærsklen på 2 pct., mens der vedbliver at være en relativt høj og systematisk fejlforekomst for de øvrige dele af budgetkategorien.

For udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri er det ligesom på sam-hørighedsområdet manglende støtteberettigelse for projektet, modtageren eller ud-giften, der forklarer hovedparten af fejlene.

Revisionsretten anbefaler bl.a. Kommissionen at udføre en analyse af medlemssta-ternes foranstaltninger til forebyggelse af svig, at opdatere sin analyse af risikoen for svig hyppigere, samt at udbrede bedste praksis for anvendelse af IT-systemer til at identificere projekter, støttemodtagere og entreprenører i risiko for svig og uregel-mæssigheder.

3 – Sikkerhed og medborgerskab

Udgiftskategorien omfatter udgifter til grænsekontrol og sikkerhed, herunder Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden samt Fonden for Intern Sikkerhed samt en række agenturer (herunder Frontex). Hovedparten af udgifterne afholdes under delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

Revisionsretten undersøgte en række nationale revisionsmyndigheders kontrolar-bejde vedr. AMIF og ISF og kunne konstatere, at fundene generelt var tilstrække-lige. Revisionsretten har konstateret, at i visse tilfælde havde medlemslandenes re-visionsmyndigheders arbejde været utilstrækkeligt for så vidt angår delstikprøvetag-ning. Revisionsretten anbefaler derfor Kommissionen at udsende retningslinjer til medlemsstaternes revisionsmyndigheder.

4 – Globalt Europa

Udgiftskategorien omfatter udenrigspolitik, før-tiltrædelsesbistanden samt udviklingsbistand og humanitære bistand. Udgifterne afholdes enten direkte af Kommissionen igennem generaldirektorater eller EU-delegationer, eller indirekte igennem modtagerlande og internationale organisationer.

Revisionsretten konkluderer, at transaktioner under delt forvaltning mellem internationale organisationer og EU er mindre udsat for fejl end transaktioner under direkte forvaltning af EU. Revisionsretten har særligt fokus på Genereldirektoratet for Naboskab og Udvidelse (GD NEAR).

Revisionsretten anbefaler bl.a. en række tiltag i GD NEAR vedr. undersøgelse af restfejlfrekvensen i direktoratets aktivitetsrapporter samt at der i højere grad tages højde for den øgede risiko, der er forbundet med tilskud under direkte forvaltning af Kommissionen.

5 – Administration

Udgiftskategorien administration omfatter udgifterne i EU's institutioner og andre organer, herunder fx Kommissionen og Europa-Parlamentet. Revisionsretten oplyser, at området som i forudgående år er uden væsentlig fejlforekomst. Dertil oplyser Revisionsretten, at der blev fundet færre fejl end tidligere år vedrørende forvaltning af familietillæg. Derudover fandt Revisionsretten i regi af Europa-Parlamentet fejl i én betaling til et politisk parti.

Revisionsretten konkluderer dog, at Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg endnu ikke har udviklet en politik for følsomme funktioner i overensstemmelse med sine standarder for intern kontrol. Revisionsretten anbefaler derfor, at der gennemføres en sådan politik.

Opnåelse af resultater med EU-budgettet

Revisionsretten præsenterede 13. november for første gang en særskilt statusrapport om EU-budgettets performance for udgangen af 2019. Rapporten skal ses som en del af Revisionsrettens årsberetning om gennemførslen af EU-budgettet for 2019, og er et led i Revisionsrettens øgede fokus på performancevurdering i de seneste år.

Kommissionen udarbejder årligt en rapport om EU's udgiftsprogrammers performance. Retten konkluderer overordnet set, at Kommissionens rapportering støt forbedres og bygger på en solid procedure. Det anerkendes også, at de reviderede enheder har gennemført langt hovedparten af Revisionsrettens tidligere anbefalinger. Der er dog fortsat forskel på kvaliteten af Kommissionens performancevurdering af udgiftsprogrammerne ligesom der fortsat for nogle udgiftsprogrammer er begrænset data til rådighed. Retten fremfører også, at der er udfordringer med at opstille solide og informative performanceindikatorer.

Revisionsretten har på baggrund af Kommissionens performancevurdering og deres egne revisioner konkluderet, at fsva. de vigtigste EU-programmer leveres der

væsentligt på målsætningerne. En gennemgang af enkelte udgiftsprogrammer under de forskellige budgetkategorier fremgår nedenfor:

Horizon 2020 leverer vellykkede projekter, og har høj grad af EU-merværdi. Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer står til at have mobiliseret 500 mia. euro i investeringer, idet det private marked dog alternativt kunne have leveret en del af disse. Multiplikatoreffekten kan derfor være overvurderet.

Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden har – trods nedjustering af forventningerne for indeværende MFF-periode – leveret begrænset på målsætningerne. Fsva. beskæftigelses- og uddannelsesmålene har der været fremskridt (idet COVID-19 dog efterfølgende kan have medført tilbageskridt). Der er dog manglende fremskridt inden for fattigdomsbekæmpelse og social inklusion. Revisionsrettens vurdering stemmer her overens med Kommissionens egen vurdering.

Fsva. naturressourcer mener Revisionsretten at Kommissionens rapportering er for gunstig, og at der særligt herfor er problemer med performanceindikatorer. Revisionsretten vurderer, at de direkte betalinger til landmændene har reduceret indkomstudsving, men har haft begrænset fokus på at sikre rimelig levestandard. Herudover leverer landbrugsstøtten en ringe effekt ift. håndtering af klimaforandringer.

Inden for migrationsområdet viser indikatorerne positive resultater fsva. lovlig migration, men langsigtede virkninger som forskelle i jobmuligheder blandt migranter og EU-borgere ikke kan vurderes på nuværende tidspunkt. Dette understreger vigtigheden i, at EU-programmer skal evalueres ud over MFF-perioden. Dette skyldes, at en række af EU's programmer har meget langsigtede mål, hvorfor resultater først vil vise sig efter MFF-perioden er afsluttet.

Fsva. EU's naboskabspolitikker er der tegn på forbedringer vedr. fattigdomsbekæmpelse, uddannelse, kønsligestilling, men en negativ udvikling fsva. politisk stabilitet og retsstatsforhold.

4. Europa-Parlamentet udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig, idet Rådets dechargehenstilling indgår som en del af Parlamentets beslutningsgrundlag.

5. Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af EU-budgettet foretages på EU-niveau. Regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Rådets behandling af årsberetningen har ingen lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser og ej heller konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten, jf. *Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 3*. Dette indebærer, at Rigsrevisionen altid deltager ved Rettens revisionsbesøg i Danmark, ligesom al korrespondance med Retten foregår gennem Rigsrevisionen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er et generelt ønske i Rådet om at se en nedbringelse af fejlraten, ligesom der er generel enighed om, at EU-budgettet skal skabe resultater. Der er imidlertid forskellige opfattelser af, hvor positivt et billede, der med Revisionserklæringen for EU's budgetgennemførelse for 2019 er grundlag for at tegne, og dermed forskellige opfattelser af den rette overordnede tone i henstillingen samt hvilke midler, der skal tages i brug for at nedbringe fejlraten.

Det er generelt blevet modtaget negativt, at fejlraten fortsat er over væsentlighedstærsklen på 2 pct.

En større gruppe lande ønsker, at henstillingen skal give udtryk for, at den negative erklæring skyldes en stigning i andelen af budgettet, der udgøres af såkaldte højrisiko-udgifter, som er særlig eksponerede for fejl grundet kompleksiteten i regelsættet. Disse lande finder, at den negative erklæring ikke er tegn på en forværring, hvilket understreges med at den samlede fejlrate er omtrent på niveau med foregående år (2,7 pct. i 2019 mod 2,6 pct. i 2018). Omvendt ønskes fra denne gruppe fokus på, at fejlraten under såvel budgetkategori 1b (økonomisk, social og territorial samhørighed) som budgetkategori 2 (naturressourcer) er reduceret.

En række lande i Rådet arbejder derimod sammen med Danmark for, at Rådets henstilling i stedet tydeligt afspejler, at Rådet finder Revisionsrettens negative erklæring vedr. udbetalingerne dybt beklagelig og et tegn på en forværring af den formelle rigtighed og lovlighed af EU's udbetalinger ift. de seneste års revisionserklæring.

Herudover er der forskellige opfattelser af, hvordan Revisionsrettens rapport om EU-budgettets performance skal håndteres. En række lande, herunder Danmark, arbejder for, at Revisionsrettens rapport om performance behandles som en integreret del af dechargeproceduren, idet EU-budgettets resultater ses som essentielle i vurderingen af budgetforvaltningen. Konkret arbejdes der bl.a. på, at det fremgår tydeligt, hvis Revisionsretten vurderer at et program har problemer med at levere på de ønskede parametre. Andre lande ønsker derimod, at performance-rapporten behandles særskilt, herunder med henvisning til udfordringer med tilgængeligheden af og validiteten af data.

Henstillingen forventes vedtaget med et kvalificeret flertal.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten for 13. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskabernes rigtighed og dermed anser EU's regnskaber for at give et retvisende billede af indtægter og udgifter samt EU's finansielle stilling.

Regeringen finder det meget utilfredsstillende, at Revisionsretten har været nødsaget til at afgive en negativ erklæring for betalingerne som helhed. Regeringen anerkender, at forvaltningen og kontrollen med EU-budgettet er en meget kompliceret opgave. Regeringen har ligeledes en vis forståelse for, at en stigning i den overordnede fejlrate kan henføres til en ændring i revisionspopulationens sammensætning hen imod en højere grad af godtgørelsesordninger.

Regeringen finder det i forlængelse heraf også utilfredsstillende, at den overordnede fejlrate for 2019 er steget fra 2,6 til 2,7 pct., og bevæger sig væk fra væsentlighedstærsklen på 2 pct. Regeringen finder det derfor vigtigt, at problemer med fejlbehæftede betalinger adresseres tilstrækkeligt af Kommissionen og medlemslandene, således at Revisionsretten fremadrettet kan give en positiv revisionserklæring samt at denne bliver med så få forbehold som muligt.

Det vil kræve, at Kommissionen og medlemslandene får større fokus på de udgiftsområder, der generelt er fejlbehæftede, og i særdeleshed når disse udgifter vokser i både absolut størrelse og som andel af Revisionsrettens revisionspopulation. Dette gælder også i forhold til decideret svig, hvor Revisionsretten selv har peget på øgede foranstaltninger inden for budgetområde 2 – ”naturressourcer”.

Inden for rammen af dette finder regeringen det tilfredsstillende, at Revisionsretten giver en positiv erklæring om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed vedrørende egne indtægter samt betalingerne under ”naturressourcer – direkte støtte” og på administrationsområdet, samt at fejlraten samlet for udgiftsområde 2 - ”naturressourcer” nu ligger under væsentlighedstærsklen på 2 pct.

Regeringen finder det ikke tilfredsstillende, at Retten har måttet afgive en negativ erklæring om betalingerne på udgiftsområderne 1a – ”konkurrence for vækst og beskæftigelse”, 1b – ”økonomisk, social og territorial samhørighed” samt 2 – ”naturressourcer – markedsordninger, udvikling af landdistrikter, miljø, klimainsats og fiskeri”, hvor fejlratene ligger over væsentlighedstærsklen på 2 pct.

Det er ligeledes en central prioritet for regeringen, at der fokuseres på de bagvedliggende årsager til kompleksiteten, og at der arbejdes hen imod enklere regler, som vil lette administrationen for både myndigheder og støttemodtagere. Dette gælder i særdeleshed for forskningsområdet, hvor Revisionsretten tilskriver kompleksitet i reglerne for en stor del af fejlene. Herudover finder regeringen det vigtigt at adressere primære kilder til uopdagede fejl ved at fremme nødvendige foranstaltninger i samarbejde med forvaltningsmyndighederne.

Det er dog fortsat regeringens holdning, at krav om stadig mere kontrol står mål med øgede administrative byrder og den finansielle risiko for EU-budgettet.

Regeringen hilser Revisionsrettens rapport om performancevurdering velkommen, idet den er relevant ift. at vurdere, hvilke programmer der leverer EU-merværdi. Regeringen finder det positivt, at Revisionsretten har et øget fokus på effektmåling og vurdering af resultatopnåelsen ved programmer finansieret gennem EU's indsatser. Regeringen fremhæver dog samtidig, at en øget performancevurdering skal stå mål med den administrative byrde forbundet hermed, samt at det ikke udvander Revisionsrettens fokus på kerneopgaven om at vurdere og give erklæring om rigtigheden af EU's konsoliderede regnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed.

Revisionsretten har understreget vigtigheden i at EU's finanser forvaltes på en forsvarlig og effektiv måde de næste par år. Dette skal ses i lyset af at EU's udbetalinger forventes at stige væsentligt som følge af EU's respons på COVID-19 krisen. Regeringen vil fortsætte arbejdet for, at der fra Kommissionen og medlemsstaternes side vil være stigende fokus på fejl og svig både i forbindelse med det ordinære EU-budget og i den finansielle støtte, der ydes via Next Generation EU.

Regeringen finder det centralt, at danske og Danmarks kerneallieredes interesser er tilstrækkeligt afspejlet i Rådets henstilling.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering d. 26. november 2020.

Dagsordenspunkt 3: Retningslinjer for EU's budget for 2022

KOM dokument foreligger ikke.

Nyt notat

1. Resume

Rådet forventes i lighed med tidligere år at drøfte samt vedtage rådskonklusioner om Rådets prioriteter for EU's budget for det kommende år.

Rådet forventes bl.a. at fremføre, at der i budgettet skal sikres tilstrækkelig margen til lofterne til håndtering af uforudsete udgifter. Rådet forventes ligeledes at opfordre til ansvarlig budgettering samt overholdelse af sunde budgetprincipper, herunder med særskilt fokus på, at alle EU's institutioner afdækker potentielle effektiviseringsgevinster. Rådet forventes endvidere at understrege væsentligheden i forudsigelighed i medlemsstaternes bidrag til EU's budget.

Regeringen agter på det foreliggende grundlag at tilslutte sig rådskonklusionerne om retningslinjerne for EU's 2022-budget.

2. Baggrund

Rådet forventes på linje med tidligere år at drøfte Rådets prioriteter for næste års budget, således at disse kan fremføres i god tid før Kommissionen fremlægger sit budgetforslag for 2022. Medlemslandene forventes at opnå enighed om konklusionerne på ECOFIN-rådsmødet den 16. februar 2021.

3. Formål og indhold

Rådet forventes at fremhæve, at budgettet for 2022 er det andet budget under en ny flerårig finansiel ramme (MFF) for 2021-2027, og at budgettet derfor spiller en vigtig rolle i at udvikle og levere på EU's prioriteter. Dette omfatter også EU-budgettets bidrag til den økonomiske genopretning af de europæiske økonomier i kølvandet på COVID-19-pandemien.

Det forventes, at Rådet vil lægge vægt på, at alle EU's institutioner respekterer alle elementerne i MFF-aftalen. Det forventes ligeledes, at Rådet vil fremføre, at det fremsatte budget skal være i overensstemmelse med de budgetmæssige principper, der fremgår af EU's finansforordning, herunder princippet om etårighed, sund finansforvaltning og gennemsigtighed. Det forventes dertil, at Rådet vil understrege, at der skal udvises budgetdisciplin og fremhæve, at finansieringen af nødvendige udgifter skal ske ved prioriteringer i overensstemmelse med de politiske målsætninger.

Rådet forventes at fremhæve, at budgettet for 2022 skal være realistisk, at budgetteringen skal være hensigtsmæssig, og at der i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale med Europa-Parlamentet af 16. december 2020 sikres tilstrækkelig margen under udgiftslofterne til håndtering af uforudsete udgifter. Det forventes

dertil, at der vil blive lagt vægt på, at der er tilstrækkelige ressourcer til implementering af EU's prioriteter og igangsættelse af nye programmer. Dette indebærer, at budgettet honorerer forpligtelser fra foregående MFF-periode. Det understreges, at der som led heri skal afdækkes muligheder for finansiering via omprioriteringer. Samtidig forventes det, at der vil være fokus på kontinuerlig monitorering af niveauet for indgåede forpligtelser, der henstår til betaling.

Det forventes, at Rådet vil fremhæve behovet for forudsigelighed i medlemsstaternes bidrag til EU's budget og i betalingerne fra EU til medlemsstaterne. Det understreges i den forbindelse, at både over- og underbudgettering af medlemsstaternes bidrag skaber udfordringer i de nationale budgetter. Rådet fremhæver vigtigheden i, at fremskrivninger er pålidelige og præcise, så medlemsstaterne har mulighed for rettidigt at håndtere deres bidrag til EU's budget.

Det forventes, at Rådet understreger, at brugen af ændringsbudgetter bør begrænses, samt at fremsættelse af ændringsbudgetter bør ske rettidigt med henblik på at undgå afbrydelser i EU's programmer. Rådet inviterer Kommissionen til at fremsætte ændringsbudgetter vedrørende indtægtssiden særskilt og umiddelbart efter, at de relevante data er til rådighed. Rådet understreger sin forpligtelse til at forholde sig til ændringsbudgetterne så hurtigt som muligt.

I lyset af COVID-19-pandemien forventes Rådet at opfordre til, at alle EU's institutioner udarbejder en udførlig plan, der tager stilling til niveauet for stillingsfortegnelser, afdækker effektiviseringsgevinster ved nye arbejdsformer, og som fortsat tilstræber effektiviseringsgevinster i ikke-lønrelaterede udgifter, herunder ved at udbygge det interinstitutionelle samarbejde.

Rådet forventes at opfordre Kommissionen til rettidigt at fremsætte budgetforslaget for 2022, således Rådet og de nationale parlamenter har mulighed for at analysere forslaget og foretage en grundig forberedelse af sin position. Kommissionen opfordres ligeledes til at fortsætte sine bestræbelser for at forbedre de forklarende dokumenter, der ledsager budgetforslaget, ved at gøre dem simple, mere præcise og mere transparente. Kommissionen anmodes om at stille det fulde sæt af dokumenter til rådighed, som retningslinjerne i artikel 41 i finansforordningen foreskriver. Dette gælder også dokumenter om midlerne under EU's genopretningsinstrument.

Rådet forventes ligeledes at anmode Kommissionen om løbende at informere om formålsbestemte indtægter, der tilføres EU-budgettet, herunder midler under EU's genopretningsinstrument.

Endelig forventes det, at Rådet vil opfordre alle institutioner til at sikre en effektiv og konstruktiv budgetprocedure i overensstemmelse med de frister, der fremgår af Traktat om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TFEU). I særdeleshed inviteres Kommissionen til at spille rollen som ærlig mægler under hele budgetproceduren. Rådet anmoder Kommissionen om at understøtte forligsproceduren ved at

sikre rettidig levering af budgetudkastene for fælles konklusioner med al relevant information.

4. Europa-Parlamentets holdning

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Rådets konklusioner har i sig selv ingen statsfinansielle konsekvenser.

Rådets konklusioner medfører ikke samfundsøkonomiske, erhvervsøkonomiske eller administrative konsekvenser.

8. Høring

Ikke relevant

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene er overordnet set delt i to grupper af lande: På den ene side lægger en gruppe af lande vægt på budgetdisciplin og sikring af tilstrækkelige margener til brug for håndtering af eventuelle uforudsete udgifter. På den anden side lægger en gruppe af lande vægt på, at der i budgettet sikres et tilstrækkeligt niveau for betalinger, herunder særligt til samhørighedspolitikken.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side finder man det centralt, at det fremgår af retningslinjerne, at der sikres tilstrækkelige margener til udgiftslofterne til håndtering af uforudsete udgifter, og at budgettet overholder sunde budgetprincipper. Regeringen finder det i forlængelse heraf vigtigt, at der er fokus, at merudgifter i høj grad finansieres via omprioriteringer.

Regeringen understreger, at alle EU's institutioner skal udarbejde en udførlig plan, der tager stilling til niveauet for stillingsfortegnelser, afdækker effektiviseringsgevinster ved nye arbejdsformer samt fortsat tilstræber at indhente effektiviseringsgevinster i ikke-lønrelaterede udgifter.

På ovenstående baggrund forventes det, at man fra dansk side kan tilslutte sig det foreliggende udkast til retningslinjer for EU's 2022-budget.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 4: Internationale emner: Forberedelse af G20-møde for finansministre og centralbankchefer, 26.-27. februar 2021 og økonomiske udfordringer i udviklingslande

1. Resume

ECOFIN ventes 16. februar 2021 at drøfte den overordnede fælles EU-holdning til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 26.-27. februar 2021. Det er det første G20-møde for finansministre og centralbankchefer under det italienske G20-formandskab. Danmark er på G20-mødet repræsenteret gennem EU ved det portugisiske EU-formandskab og Kommissionen.

ECOFIN ventes under overskriften 'EU Global Recovery Initiative' også at drøfte udviklingslandenes udfordringer ift. økonomisk genopretning, gældslettelse og opfyldelse af FN' verdensmål for bæredygtig udvikling (SDG).

2. Baggrund

Italienske G20-formandskabsprioriteter og G20-møde 25.-26. januar 2021 for vicefinansministre og -centralbankchefer

Italien overtog 1. december 2020 det roterende formandskab for G20 fra Saudi-Arabien. Hovedprioriteterne for det italienske G20-formandskab er delt op i tre overskrifter:

- *Mennesker*: Bekæmpe ulighed, herunder mellem køn og beskæftigelse og med særligt fokus på de mest udsatte lavindkomstlande, særligt i Afrika.
- *Jorden*: Opprioritere FN's Verdensmål for bæredygtig udvikling (SDG) og den grønne dagsorden. Sidstnævnte vil være tæt koblet til FN's klimakonference i november 2021 (COP26), hvor UK er vært i partnerskab med Italien.
- *Velstand*: Promovere vækstskabende initiativer ved at fremme retfærdig og digital omstilling samt prioritere multilateralt samarbejde, særligt på handelsområdet.

På løbende møder under formandskabet vil G20-finansministrene og -centralbankcheferne drøfte de økonomiske og finansielle emner. Møderne skal bidrage til at forberede G20-topmødet for stats- og regeringschefer, der afholdes 30.-31. oktober 2021 i Rom, Italien.

Forud for G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 25.-26. februar 2021 blev der afholdt G20-møder blandt vicefinansministre og -centralbankchefer 25.-26. januar 2021. På møderne i januar lagde EU vægt på følgende:

- Der ventes en gradvis genopretning af den globale økonomi. Genopretningen ventes dog ulige på tværs af lande og sektorer, og den vil være afhængig af tilgængeligheden og fordelingen af effektive vacciner.

- Fra EU's side ser man fortsat behov for en lempelig finanspolitik, der er rettidig, målrettet og midlertidig. I takt med at de økonomiske omstændigheder tillader det, skal landene igen have mere fokus på at sikre sundere og mere holdbare offentlige finanser.
- EU-landene støtter det italienske G20-formandskabs prioriteter. Håndtering af klimaforandringerne bør igen placeres centralt på G20-dagsordenen. G20 bør fortsætte med at gennemføre sin COVID-19-handlingsplan vedr. samarbejde om understøttelse af den globale økonomi og sundhedsmæssige tiltag under COVID-19-pandemien, samt udnyttelse af de grønne og digitale muligheder ifm. genopretningen. Investeringer og reformtiltag bør styrkes for at fremme en global økonomisk vækst, der er stærkere, mere bæredygtig og retfærdig.
- EU-landene støtter en gennemsigtig implementering af det fælles G20-Paris-klub¹⁵ gældshenstandsinitiativ (*Debt Service Suspension Initiative, DSSI*¹⁶). EU-landene opfordrer til, at G20-Parisklub-aftalen om en fælles ramme for behandling af uholdbare gældsudfordringer¹⁷ implementeres hurtigt. EU kan støtte muligheden for, at den fælles ramme udvides for mellemindkomstlande, samtidig med at ressourcer til gældslettelse prioriteres til udviklingslande. EU-landene opfordrer også multilaterale udviklingsbanker, såsom Verdensbanken, til fortsat at understøtte DSSI. EU støtter desuden arbejdet i IMF og Verdensbanken med at fremme gældsholdbarhed og -gennemsigtighed.
- EU-landene støtter fortsat et stærkt, kvotebaseret IMF med tilstrækkelige ressourcer, der er i centrum af det globale finansielle sikkerhedsnet. EU-landene opfordrer IMF, Verdensbanken og andre internationale finansielle institutioner til fortsat at udforske muligheder for yderligere instrumenter til at adressere COVID-19-krisen. Endvidere støtter EU IMF's øgede indsats i rådgivningen ift. makro-kritiske klimaudfordringer (dvs. de bredere økonomiske risici forbundet med klimændringer).
- EU-landene støtter G20-formandskabets bestræbelser for at implementere G20's principper for kvalitetsinfrastruktur, herunder udviklingen af indikatorer under G20's initiativ for data om infrastrukturinvesteringer.
- EU finder, at det bør have den højeste prioritet at finde globale løsninger vedr. beskatningen af den digitale økonomi. EU-landene opfordrer til, at der opnås en global konsensusbaseret løsning senest i midten af 2021. Endvidere bør G20 arbejde for at sikre skattegennemsigtighed og fortsat støtte udviklingslande i arbejdet med at styrke deres nationale skattesystemer.
- EU støtter, at bæredygtig finansiering igen bliver en integreret del af G20's diskussioner. Endvidere finder EU-landene, at ingen såkaldte *globale "stablecoins"* (dvs. kryptoaktiver, hvis værdi knyttes til værdien af f.eks. en eller flere valutaer udstedt af centralbanker, og med potentiale for global udbredelse) bør benyttes før alle relevante juridiske, lovgivningsmæssige og tilsynsmæssige krav for den type kryptoaktiver er tilstrækkeligt behandlet.

¹⁵ Parisklubben er et internationalt forum af offentlige kreditorlande, herunder Danmark, der bl.a. forhandler gældsoplægning for mellem- og lavindkomstlande.

¹⁶ Initiativ til at lette gældsbetalingsbyrden for lavindkomstlande ifm. COVID-19-pandemien.

¹⁷ For uddybning af aftalen henvises til punkt 5 i samlenotatet vedr. uformel videokonference for EU's økonomi- og finansministre 1. december 2020 oversendt til Folketingets Europaudvalg 18. december 2021.

G20-Parisklub initiativer samt fælles EU-tilgang til gældslettelsesindsats i udviklingslande

COVID-19-krisen har ledt til stigende gældsudfordringer i mange udviklingslande, som også har udfordringer med at finansiere økonomiske genopretningstiltag. Ifølge IMF har de avancerede økonomier gennemført tiltag (udgiftstiltag, likviditetstiltag, garantier mv.) til at understøtte den økonomiske genopretning svarende til ca. 20 pct. af BNP, mens emerging markets og lavindkomstlande har gennemført tiltag svarende til hhv. 6 og 2 pct. af BNP. Endvidere estimerer IMF, at de afrikanske lande har et meget stort finansieringsbehov i de kommende år.

I lyset af de stigende gældsudfordringer i udviklingslandene blev G20 og Parisklubben i april 2020 enige om et fælles gældshenstandsinitiativ (*Debt Service Suspension Initiative, DSSI*), der giver fattige lande mulighed for at sætte betalinger af afdrag og rente på pause frem til udgangen af 2020. På G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 14. oktober 2020 var der enighed om at forlænge DSSI til og med juni 2021. På et ekstraordinært G20-møde for finansministre og centralbankchefer 13. november 2020, blev man endvidere enige om en fælles G20-Parisklub ramme for behandling af uholdbare gældsudfordringer i lavindkomstlande.

ECOFIN behandlede 1. december 2020 rådskonklusioner om international gældslettelse¹⁸ som en del af den fælles EU-tilgang til den internationale gældslettelsesindsats. Rådskonklusionerne støttede bl.a. det fælles G20-Parisklub gældshenstandsinitiativ og forlængelse af dette initiativ til medio 2021 samt den fælles G20-Parisklub ramme for behandling af uholdbare gældsudfordringer.

Sagen om en fælles EU-tilgang til den internationale gældslettelsesindsats blev også drøftet i Rådet blandt udviklingsministre (FAC/udvikling) 23. november 2020. Her drøftede man også EU's såkaldte ”*Team Europe*”-indsats, der er en koordineret og omfattende indsats fra EU og EU-landene mhp. at hjælpe bl.a. udviklingslande og at støtte multilateralisme også i udviklingsarbejdet.¹⁹

3. Formål og indhold

ECOFIN ventes at drøfte den overordnede fælles EU-holdning til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 26.-27. februar 2021. G20-mødet afholdes virtuelt. Danmark er repræsenteret gennem EU ved det portugisiske EU-formandskab og Kommissionen. ECOFIN ventes på basis af drøftelsen af den fælles EU-holdning at give Rådets Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC) mandat til at færdiggøre EU's position til G20-mødet. Holdningen ventes generelt at afspejle den tidligere fælles EU-holdning til G20-mødet for vicefinansministre og -centralbankchefer 25.-26. januar 2021.

¹⁸ For uddybning henvises til samlenotat vedr. den uformelle videokonference for EU's økonomi- og finansministre 1. december 2020, der blev oversendt til Folketingets Europaudvalg 18. november 2020.

¹⁹ For uddybning henvises til samlenotat vedr. den uformelle videokonference for EU's udviklingsministre 23. november 2020, der blev oversendt til Folketingets Europaudvalg 11. november 2020.

ECOFIN ventes under overskriften '*EU Global Recovery Initiative*' også at drøfte udviklingslandenes udfordringer med økonomisk genopretning, gældslettelse og opfyldelsen af FN's verdensmål for bæredygtig udvikling (SDG).

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke i sagen.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landene ventes bredt at støtte en fælles EU-holdning til G20-mødet 26.-27. februar 2021 i forlængelse af hidtidige EU-prioriteringer, ligesom landene ventes at støtte initiativerne ift. gældslettelse mv. for udviklingslandene.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan støtte en fælles EU-holdning til G20-mødet 26.-27. februar 2021 i forlængelse af hidtidige EU-prioriteringer.

Regeringen kan støtte, at en fælles EU-tilgang til international gældslettelse understøtter udviklingslandenes opfyldelse af FN's verdensmål for bæredygtig udvikling (SDG). Regeringen arbejder for, at fremtidig gældsbehandling sker med bred kreditordeltagelse, styrket transparens og god regeringsførelse i udviklingslande som centrale principper. Regeringen lægger bl.a. vægt på antikorruption samt fremme af holdbare offentlige finanser til gavn for hele befolkningen i udviklingslandene.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Vedr. sagen om rådskonklusionerne om international gældslettelse, særligt i Afrika, henvises til samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 18. november 2020 forud den uformelle videokonference for EU's økonomi- og finansministre 1. december 2020.

Vedr. sagen om fælles EU-tilgang til den internationale gældslettelsesindsats henvises til samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 11. november 2020 forud den uformelle videokonference for EU's udviklingsministre 23. november 2020.

